

המבשר

אהא!

איככה נפצה פה ואיך נישא עין לנוכח השבר הגדול אשר באתנו בליל הילולא קדישא דרשב"י בור הקודש מירון. בת ציון תוריד כנחל דמעה יום ולילה, לא תתן פוגת לה ולא תדרום בת עינה. הפך ה' מחולנו לאבל, הרס ולא חמל. עולי מירון, נפשות יקרות, נלכדו במלתעות גיא צלמות. הדברים אינם נתפשים על הלב ועל המוח האנושי. יהודים שרצו ליטול חבל במשחתו של התנא האלקי, עלו וטרחו שזו עתה חגגו, רננו ועלצו יחד עם עוד רבבות לכבוד היום, אין קולמוס אשר יוכל לתאר את עומק השבר לעשרות משפחות בישראל, מארץ הקודש ואף מחוצה לה ברחבי תבל.

אין מלה בשלשוננו, הן ה' ידעת כולה. בשעה שמדת הדין מתוחה, בשעה שחתא אלקים ירדה במלא עוזה על הר הקודש ועוליו, נאלמים דום כל ההיגדים וכל הרעיונות. הכל כאפס וכעפרא דארעא אל מול השאת והשבר שהחרידו את כל המחנה. וכי מה אפשר לומר על אסון כבד כזה שלא הבדיל בין נער לבין אברך, בין בחור לבין בעל משפחה, בין חסיד למי שלא, בין בן ירושלים לבן חוץ לארץ. אין השעה כשרה למצוא אשמים, ככל שישינם. הדעת אינה פנויה לניסוק בכגון דא. הנפש מוועדת והלומד רעם, בוכיה מאין הפוגה. אי אפשר להתעסק באשמים, ומה שניתן לומר בשעה זו היא רק: אבל אשמים אנתנו. כל אחד מכה על פתחי לבו, מחפש את המוטל עליו. להטיב דרכים ולשפר ארוחת.

השעות והימים של אי הודאות, העמיקו את השבר והרחיבו את הראבון, אבות ונבנים, אחים ובני משפחה, לא ידעו את מצב יקרים ואת גורל חייו. קשיי הקליטה הטכניים התערבבו עם קשיי השידור, ויחד היו תקינות והתנהלות ודאבון לב בכירים. עדיין עד לרגע זה בו נכתבים טורים אלו של פרויקטים התלויים על בלימה רוב הנסתר על הגולה. מאז ליל האסון התהפכו קריבה של יהודים רבים. בן מחפש אתר אביו, משפחה תרה אחרי מידע על בנה, את משוה את אחיו, ומכר אתר מכרו. גם לאורך הלילה ולאורך היום, נדרה מנוחתם של בני משפחה לנוכח הספק האוכל של נפשם. אין לתאר ואין לשער את מצוילת היגון בה שרויים בני משפחה שחיי יקרים אינם נודעים להם ומוטלים בסימן שאלה.

הלקח הגדול אותו צריכים לאמץ, וללא כל קשר למצמאים אותם יכירו בוודאי אנשי המקצוע באסון נורא זה, הוא שיש להקפיד על חיי אדם, על תקינות והתנהלות ראויה ומקצועית. קו מוביל בין הקורונה של ל"ג בעומר תש"פ, לאסון הנורא של ל"ג בעומר תשפ"א. הקו הוא הנוצר התורתי בוהירות מירבית בכל הקשור לחיי אדם. לצד זאת יש לזכור את התנאים הסטטיסטיים הבעייתיים במעלה הר מירון ואזור הציון הק'. יש צורך מובהק – כמובן בהסכמת גדולי ישראל ותור הצמידות להוראותיהם – לשינוי תנאי הבינוי סביב. אלו הם שינויים מקיפים, שלכארה אין מנוס מהם. מצב בו מאות ורבבות איש המגיעים בסך שעות קצר לאתר בעייתי בתנאו, טומן בחובו סכנה חמורה, כידוע וכמוכה.

בשעה קשה זו, כאשר הלב קרוע ומורתח למראה ולמשמע על יהודים של מירון המורדים עלי קבר בדמי ימיהם לקול כאבם הגואה של בני משפחותיהם ומכיריהם, אין בידינו כי אם לנחםם במטבע שטבעו חכמים: המקום הבינוי סביב. אלו הם שינויים מקיפים, שלכארה אין מנוס לדאבה עוד. תפילת ישראל נתונה שירפא ה' את החולים ואת הנאנקים מהר מירון, יאריך ימיהם בבריאות אינה וגוף שלם. אסון נורא זה, שבוודאי תהייה לו השלכות על דרכי קיום ההילולא בעתיד, איחד את כלל ישראל לחוגי, וכולם מנכים את השריפה הגדולה אשר שרף ה'. ימ יתן ורק מאורעות משמחים יאחדו את כלל ישראל, ומעתה נדע אך טוב, חסד ורחמים, בזכותו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי.

המבשר - העתון של היהדות הנאמנה

המיר:ל שנת   תשס"ט   ש.י   בע"מ   מניד   מנעור   מיט   84   בית   עילית ,   ת"ת   34578   ירושלים ,   19345   טל   :   02-5805802   סק   02-5805804
העורך   האשתי   :   יהו   19345   הרב   בן   מנחם   פז   ז"ל
עורך   אחראי   :   יהו   19345   יהו   19345   יהו   19345
עורך   ביומין   ליפקין
דפוס: ידעות   אחרונות   בע"מ   הפצה   מנויים   :   כ"ר   שיינק   המפצה
פניות   מנויים   :   02-5805802   שליחה   5   הפצה   חנות   :   בר   פוינט   אוף   סיל   בי"ט
צלם   המערכת   :   אליהו   הלו   צילומים   פלאיפ   9000   אימבג   מג   AFF
אין   המערכת   אחראית   לחוק   המודעות   וסגנון

מאת **כתב 'המבשר'**

הלב עדיין ממאן להאמין והעייניים לא מפסיקות לדמוע. החקירה על האסון הנורא תיפתח בוודאי בימים הקרובים ואנשי מקצוע יכתבו ס"מ אחרי ס"פ בשטח כדי להבין מה גרם לכך שברגע אחד המקום הפך לגלגלת מוות.

ובינתיים, על פי תיעודים שהתפרסמו משניות לפני האסון ושניות לאחריו, ניתן כבר לשרטט מפה ראשונות של הגורמים לאסון, או לפחות חלק מהם.

מדובר במעבר בין רחבת ההר לקה של תר"א, לבין המפלים התחתון יותר שעובר מתחת למבנה הציון עד לשביל המהדרין (שביל הכתנים).

בעבר היו במקום סלעים בלבד, ושביל קטן שכמעט אינו עביר. עם השנים, כשמרפסת הכתנים מעל הורחבה, נבנו גם שם מדרגות רחבות יותר ומסדרות, אך יצוקות מבטון וללא אמצעים המונעים החלקה.

אגב, האזור ההוא תמיד מלא במים וביוב שנוזלים מהמבנה והמתחמסות למעלה, מה שכנראה הוסיף לסיכון הגבוה. בסיום המדרגות, המקום מתפלצל לשניים. מעבר לצד ימין הצמוד

עדויות מזעזעות על התנהלותה הברוטאלית של המשטרה: "במקום לפתוח פתח מילוט לציבור הם איימו בגז פלפל"

לאורך סוף השבוע זרמו עוד ועוד עדויות של אישי ציבור, עיתונאים ואזרחים שהתקשרו למשטרה, דיווחו על אסון בהתהוות, סיפרו על ממדי הצפיפות בנקודות הרונוטיות אולם הם בחרו לטמון ראש ו"התרתעו בפני כל מפקד שראיתי על 'סכנת נפשות'. הרגשתי שמתיחסים אליי בלולז"

מאת **דוד שמואלי**

ככל שהולפות השעות והתמונה הטראגית ויולת ומתבררת במלא עוצמתה, מתגלה המשטרה בהחלונה הגדול שאפיינ שאננות ואוולת היה במקרה הטוב ובריו טאליות במקרה הפחות טוב.

לאורך סוף השבוע האחרון זרמו עוד ועוד עדויות של אישי ציבור, עיתונאים ואזרחים שהתיקשרו למשטרה, העבירו לבכירים בארגון דיווחים אודות אסון בהתהוות, סיפרו להם על ממדי הצפיפות בנקודות הרונוטיות אולם הם בחרו להתעלם.

סגן ראש עיריית ירושלים הרב יוסף דייטש משתתף מדי שנה באירועי ההדלקה במירון. שעתיים לפני האירוע הוא כבר הריח את האסון והתריע בפני המשטרה, אולם לדבריו במשטרה פתחו להתעלם.

בראיון שהעניק לכלי תקשר רת הוא סיפר כיצד הוא כמעט נרמס כבר בהדלקה המסורתית של חסידות באיאן.

"מעוכ אותי בצורה בלתי רגי' לה", הוא תיאר וסיפר כי בשל כך בחר לוותר על המקום המסורתי שלו בפתח המערבי, סמוך למקום בו התרחש האסון ובמקום פר החליט לשוב לביתו. בהמשך פרסמו תיעודים כיצד הרב דייטש מצליח להיחלץ בכוחות עצמו מלחץ ההמונים.

"מה שקרה למטה יכול היה להתרחש עוד שעתיים קודם לכן בהדלקה של באיאן", הוא אמר. לטענתו, "שוטר ראה את הרוחק ובמקום לפתוח פתח מילוט לציר בור, הם איימו בגז פלפל". לדבריו הוא פנה לאחד השר

אסון מירון

כך התרחש האסון הנורא: המעבר הצר והחסימה הבלתי מובנת

השאלות הקשות

כיהודים מאמינים בני מאמינים, אנתנו יודעים כי הכל מלמעלה. ובכל זאת, ישנן כמה שאלות שיצטרכו לקבל עליהן תשובות

• מדוע היתה חסימה של המשטרה לירידה בסוף הש"ביל, דבר שיצר את צוואר הבקבוק הנוראי שגרם לתוצאה הקטלנית?

• אם הוחלט לסגור את השביל, מדוע לא חסמו אותו למעלה כדי למנוע מאנשים להכנס למקום המסוכן?

• מדוע באמצע השביל ניצבת גדר ברזל שאין לה לכאורה כל מטרה, האם היא לא הזיקה לאנשים הרבים שעמדו שם?

• מדוע השביל מגודר משני צדיו בגדר גבוהה שחוסמת מעבר אויר ולא מאפשרת חילוף החוצה בעת עומס?

• האם בכל התכניות של ל"ג בעומר אין תכנית חילוף מהיר מרחבות ההדלקה? מדוע לא ביצעו זאת הפעם?

• מדוע באותה שעה היתה הדלקה אחת בלבד מאושרת בכל כוונה? אם היו עוד הדלקות סביר להניח שהלחץ היה פוחת.

• השנה הוגדלה הרחבה אך לא נוספו יציאות נוספות. האם לא חשבו על כך?

• כל מי שמבקר במקום מכיר את המים והמדרגות המחליקות, אף אחד מהגורמים האחראים לא מכיר את הבעיה?

• אך כפסע היה מאסונות נוספים ברחבות ההמתנה לאוטובוסים. ככל שנה אנתנו מקבלים הודעות על מוכ-נות והיערכות, אך הנה, ברגע האמת, הכל קרס ולא היתה אפשרות לפנות את ששורות האלפים עד שעות הבוקר.

• השאלה הקשה ביותר, ואתה אנתנו מפנים לאבינו שבשמים: "עד מתי?"

פעולות החייאה באנשים שנפצעו אנושות. כוחות גדולים שלנו חילצנו את הפצועים, חלקם למרפאות של מד"א וחלקם לאמבולנסים. ככל שנתי במד"א אני לא זוכר אסון כל כך כבד".

יהודה גוטליב חובש 'איחוד הצלה' שנתקל בקריסה הוועיק את הכוחות סיפר: 'הייתי באבטחה בני קום ונתקלתי בקריסה של שערות איש שפלו האחד על השני. חלקם נרמסו ואיבדו את הכרתם. ביקשתי מידי ממוקד 'איחוד הצלה' להועיק למקום כוחות נוספים ודיווחתי כי יש צורך בסיעה רפואי דחוף לעשרות נפגעים".

לייזר היימן סמנל' מטה מתי' נדבכים 'איחוד הצלה' מסר: 'מדובר באירוע קשה מאוד שלא חוותי מאז שנת 2000 שבכנעתי לתחום של הצלת חיי אדם'.

אלי פולק מנכ"ל 'איחוד הצלה' שהגיע אף הוא ליורה הוסיף: 'מדובר באירוע חריג מאוד בהיקפו ולצערו נגבו חיי אדם. ששרות מתנדבים של 'איחוד הצלה' השתתפו בפעולות ההחייאה והעניקו סיוע לכמאה נפגעים במצבים שונים – חלקם פונו למרכז הרפואי זיו בצפת, רמכ"ם בחיפה, וגליל מערבי בהריה באמי בולנסים של 'איחוד הצלה'.

מתנדב זק"א חיים שפילבי רג טסיפל בורה: 'מדובר באחד מהאסונות הקשים ביותר בהם סיפילי במסגרת התנדבותי באי רגון זק"א. קיבלתי קריאה ממוקד זק"א על אירוע בר נפגעים ליד ציון הרשב"י, כשהגעתי למקום ראיתי ששעות אנשים שוכבים על הרצפה לאחר שנדחקו במעבר צר סמוך לציון הרשב"י, מכל פינה צעקו לעי' זהה, רוכשים ופראמדיקים של מד"א ביצעו פעולות החייאה' על חלק מהאנשים, היה באויר ריח של מוות ושכול כשעוד ועוד אילונקות ועליון אנשים הובאו למוקד ריכוז החללים כשהם ליד רוח חיים".

מפקד זק"א הרב אנשל פרידמן, אמר: 'תוך כדי הטיפול הודעונו אני וחברי המתנדבים מהטלפנים של הנפטרים שלא חדלו מלצלצל דמעות זלגו מעיני כשראינו על בני משפ' אמא', או בני משפ' חה אחרים שדואגים, כוחות ההצלה והבטחה של הפסיקו להוציא מתוך הממולה עוד ועוד חללים. יחד עם ששרות מתנדבי זק"א ששחו במירון כחלק מאבטחת הלילת הרשב"י וחוקרי זקניני מוא"פ טיפלנו בכבוד המת בורה הקשה".

חיים ונגרטן ראש אג"מ זק"א: 'זהו אירוע כואב ומצמרר, מוקד איתרו הנעדרים של זק"א במירון הפך מידי למרכז מידע ואיתור משפחות, עם תחילת האירוע הגיי עו רשיות משפחות למוקד זק"א במעלה הר' במירון והתחננו לקבל בשרות טובות על גורל יקיריהם שלא עלו לטלפונים. כואב וקשה היה לראות את ההורים ובני המשפחות במצב המחרדי הזה. ששרות נופת הנפטרים והעברו באמצעות רכבי זק"א, אמבולנסים ומשאיות מיוחדות להמשך זיהויים והבאתם לקבורה'. ששעות מספר לאחר האסון החל התהלך הכואב של זיהוי החללים

קו ייעוץ רפואי מיוחד לאירוע ל"ג בעומר תשפ"א מוקד חירום של כללית: 02-5352700
מותאם גם לדוברי אידיש

כללית מפעילה בנוסף קו תמיכה ארצי המאויש ע"י עובדים סוציאליים ופסיכולוגים 24 שעות ביממה להתמודדות עם מצבי דחק ולחץ בטל. 03-7472010

צעד לפני, בשביל הבריאות שלך

כאג
הבנק הבינלאומי

כללית

כתב ההדלקה.

בתיעודים שפורסמו מהרגעים שלפני האסון, נראה כי משום מה, קצתו התחתון של השביל היה חסום למעבר אנשים, והם לא יכלו להגיע למדרגות מכיוון מעלה. מהדלת הצ'רה בקצה העליון של השביל, נכנסו כל העת אנשים שרצו להשתחרר מהלחץ שהיה בתוך רחבת ההדלקה, לכיוון אהולי הכנסות האזרחים או לכיוון היצאה, אלא שהם נתקעו בק' צה השביל לפני המדרגות, כשהלחץ מלמעלה רק גובר והם לא יכולים להשתחרר מלמעלה.

עדויות נוספות שמעטנו כבמצאי שבת, חלקן גם מגורמים שקשורים לארגון המקום, מספרים על כך להיות חסום למגיעת כניסת אנשים לשניים, לעליה ולירידה, כשהשביל לעליה, הפונה ימינה, היה אמור מרחחבה בצד שמאל, וההמונים נת קעו בתחילת המדרגות, וככה נוצר הדוחק הקטלני.

אמרו ל"ה תקתקתן 110, אנתנו ריק מוקד חירום". אמרתי למוקד דנית: 'אני מבקש ממך, תעבירי את המסר הלאה' והיא אמרה 'זה לא קשור אליי, תדבר עם החפ"ק בשטח".

יהודה סיפר כי לאחר שהשיחה הסתיימה, הוא החליט לגשת לכל שוטר שהצליח לאתר באזור ולה' תריע בפניו על האסון המתקרב.

"כל מפקד שראיתי – ניגשתי אליו אמרתי לו: 'תשמע, אני רוצה להעביר דרכך מסר שהתיה סכנת נפשות'. הרגשתי שמתייחסים אליי בלולז". שעה וחצי לאחר

ההצלה מסביר השוטר כי הוא לא הצליח להיכנס משום וכי העיכוב עלול לעלות בחיי אדם, אולם השוטר הגיב "44 מת, שעוד אחד ימות". אישי ציבור קראו לטפל במקרה החמור.

נהי בכי תמרורים

יחד עם כל בית ישראל אנו אבלים ומבכים את האסון הנורא בהר מירון ושולחים את תנחומינו למשפחות היקרות, הקרובים והרחוקים, ומתפללים לרפואת הפצועים במהרה

שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו

הנהלת פאגי, הבנק הבינלאומי והעובדים

כאג
הבנק הבינלאומי

אסון מירון

שרים וחברי כנסת: "יש מחוייבות עליונה לחקור את האסון"

שר הבטחון בני גנץ קורא לקיים חקירה מעמיקה לאסון במירון, לדרישה זו הצטרפו גם חברי כנסת ממפלגות שונות

מאת מאיר ברגר

שר הבטחון, בני גנץ, התייחס במהלך סוף השבוע האחרון לאסון במירון וקרא לחקור אותו לעומק. "בשעה הקשה הזו, אין מילים שיכולות לנחם ואין מילים שיכולות לתאר את גודל הכאב מהאסון הנורא בהר מירון. מעומק ליבי, אני משתתף בצערן הכבד של המשפחות שאיבדו את היקר להן מכל ומתפלל להחלמתם של הפצועים".

"מאז הלילה פעלו כוחות הבטחון, החילוץ וההצלה של פיקוד העורף, פיקוד הצפון וחיל האוויר שכסם אל שכס עם מחוייבות עליונה לחקור ובכדי להציל חיי אדם. זו שעה קשה וליבנו עם המשפחות. יש לנו מחוייבות עליונה לחקור ולברוק את הכשלים, להפיק לקחים ולהטמיעם כדי שאסון כזה לעולם לא יחזור", דברי גנץ.

שר הכלכלה עמיר פרץ ציין כי "הדעת לא מסוגלת לעכל את האסון הכבד הלילה. בתולדות הרשבי" במירון. האירוע חייב להיברק ולהיחקר כדי למנוע את

מורת רוח ותרעומת קשה על העיכוב בשחרור הנפטרים לקבורה

שעות רבות לפני כניסת השבת, אמר אחד העוסקים במלאכה. "נראה היה שכל ההתנהלות הגיעה מלכתחילה באופן כזה שהם לא מתכוונים לשחרר אף אחד לפני שבת. ההתנהלות היתה בעצמיתם, לתקשורת הם סיפרו סיפורים על תגבור מאוד משמעותי של העובדים ועל ליווי אישי ורגיש לכל משפחה, אבל בפועל המשפחות זעקו ולא היה מי שייתחס אליהן בכלל".

במכון לרפואה משפטית ובי משרד הבריאות דחו את הטענות והסבירו כי היה צורך לשמור על זהירות כפולה ומכופלת בכל הקשור לזיהוי הנפטרים, דווקא בגלל מספר הנפטרים הרב והחשש שהלחץ והחיפזון יגרמו לטעות שתרגום למסירת הנפטרים למשפחות הלא נכונות.

מקרה שכזה אכן אירע בערב שבת בבית העלמין סגולה בפתח תקוה, כשכני משפחתו של אחד מהרוגים האסון הגיעו להלווייתו, ולתדהמתם גילו כי בטעות נשלח אליהם נפטר אחר, מה שכמוכן הביא לביטול התכנית ולדחייתה של ההלוויה למוצאי השבת.

מאת כתב 'המבשר'

מורת רוח ותרעומת קשה מאוד בניצור החרדי, לנוכח חוסר ההתחשבות במשפחות הרוגים באסון הכבד במירון, בעיכוב שחרור הנפטרים לקבורה בערב שבת. ככל הידוע, עוד לפני כניסת השבת וזהו באופן ודאי לפחות 32 מגופות הרוגים, חלקן שעות רבות לפני כניסת השבת, ובכל זאת רוב הנפטרים לא הובאו לקבורה לפני השבת, בגלל ההתנהלות במכון לרפואה משפטית באבו כביר ועוד קודם לכן, בהעברת הגופות מורת האסון במירון למכון לרפואה משפטית.

לפי חלק מהדיווחים, אחת הסיבות לעיכוב בשחרור הנפטרים היתה בגלל תקלה במדפסת מחשב במשרדי המכון לרפואה משפטית. בני המשפחות של הרוגים צבאו על דלתותיו של המכון זמן רב ולא הורשו להיכנס כדי להתחיל בזיהוי הגופות, ונראה כי ההתנהלות כולה היתה איטית במיוחד, כשתחנתם של הורי הרוגים ובני המשפחות להביאם לקבורה עוד לפני השבת, נפלה על אוזניים ערלות בהחלק גדול מהמקרים.

"ככל הידוע, 13 מהנפטרים טרם וזהו באופן סופי עד כניסת השבת, וכמוכן שלא ניתן היה להביאם לקבורה קודם לכן, אבל הדי עם הגדול היה על אי השחרור של אלו שכן זוהו, חלקם ועוד היה בהרעמו וניתן היה להביאם לקבורה

המחלקה לחקירות שוטרים פתחה בבדיקת האסון

אנשי מח"ש כבר הגיעו בשעות הבוקר של יום שישי לזירת האירוע והחלו לבדוק ממצאים

בבדיקה על מנת לברר האם עולים חשדות לפלילים מצד שוטרים במסגרת אירוע האסון במירון. בתוך כך, היועץ המשפטי לממשלה הנחה כי משטרת ישראלי לא תגבה בשלב זה עדויות משוטרים המעורבים באירוע, במסגרת חקירת המשטרה שכבר נפתחה. אנשי מח"ש כבר הגיעו למקום בשעות הבוקר ביום שישי והחלו לבדוק ממצאים בזירת

מאת חיים מרגליות

בתום התייעצות רחופה שהתקיימה כבר ביום שישי בבוקר בראשות היועץ המשפטי לממשלה עם פ"מ פרקליט המ"מ, המשנה לפרקליט המדינה לעניינים פליליים, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה לעניינים פליליים, ליימים, ומנהלת המחלקה לחקירות שוטרים, הוחלט כי המחלקה לחקירות שוטרים תתחיל מיידי

הציבור התייצב לסייע: יותר מאלפיים תרמו מנות דם

מאת חיים מרגליות

השהייה היה גם ראש הממשלה, בנימין נתניהו, אשר התייצב בשעות אחרונה של יום שישי בנגודת ההתרמה של מגן דוד אדום בבית החולים שערי צדק בירושלים. במד"א מדגישים כי כל מנת דם יכולה לסייע להציל את חייהם של שלושה חולים או פצועים שדי קוקים לדם. תוקף מנת דם הוא 35 יום בלבד ועל כן בשרותי הדם של מד"א מבקשים מהציבור להמשיך ולבוא לתרום דם במהלך השבוע הולדת לציבור על היענות נרחבת ומרגשת, בתוך שעות ברורות בלבד, ומוכירים כי מנות הדם אשר נאספו מיעודת לה"צלת חיייהם של הפצועים באסון במירון ולחולים העברה יכולים לפנות בנושא לשרותי הדם של מד"א בטלפון 03-9101101.

שעות לאחר האסון אלפי נוסעים נותרו תקועים

מאת חיים מרגליות

במעלה ההר, אך המשטרה התע"כבה בפניו הצירים כדי לאפשר להם להגיע אל תחנות ההסעה כדי לקחת את הנוסעים הביתה. האיר כבר הפציע ונרדם מב שרד התחבורה שיגר לנו תמונה של שיירה ובה כ-400 אוטובוסים וריקים הממתנים בהר. "אלה", הוא כתב לנו, "אוטובוסים ריקים שלא מצליחים להגיע להר עקב את ההמונים הביתה. אלא שבאופן תמוה, כך על פי גורמים במשרד התחבורה, האוטובוסים עמדו ריקים בכבישי

התחבורה נמסר כי "העמדת לרשות הציבור 21 רכבות פניו הערוכות להשיב אלפים רבים לכתייהם. ובנוסף, נכון לרגע זה, 4000 אוטובוסים וריקים ממתנים לפינוי הציור ע"י המשטרה". רק לקראת השעה 10 בבוקר, הודיעו בחדר המצב של משרד התחבורה כי "אחרוני הנוסעים מהחניונים עושים את דרכם הביתה באוטובוסים שעושים דרכם באיטיות עקב חסימות הציורים של המשטרה".

עדות מלב זירת האסון: "חריץ קטן של אויר השאיר אותי בחיים"

מאת חיים מרגליות

חלפו יומיים מהאסון, והעי דויות מניעות, בורות וחר ומחיריות יותר. במהלך השבת נשמעו ברכות "הגומל" רבות מאנשים שהיו באותו משעול מות במירון.

אמש שוחחנו עם הרב מאיר לוי מנבי ברק, שתיאר לנו במילים קרות ומפחידות את התופת שעבר, לצד הס האיש של חריץ קטן שהורגים לו אויר והשאיר אותו בחיים. "הייתי בהדלקה למעלה, אבל כשהתחילו לרקוד היתה צפיפות גדולה ולכן החלטתי לצאת החוצה. ירדתי בשביל הזה, היתה שם רצפת אלו מיניום מחליקה מאוד, והיה קשה מאוד להחזיק מעמד. פתאום היתה שם איזו התרי חשות, וניסיתי לעקוף אותה מצד ימין, אבל אז נדחפתי בעוצמה על קבוצת אנשים, ותוך שניות כבר אני הייתי מכוסה בעוד אנשים שנפלו עליי.

"ניסיתי להתרומם, אבל הרגליים שלי נגעו מתחת כמה אנשים שנפלו עליהן, וכך בתוך שניות התכסיתי כולי באנשים. הרגשתי שהאוויר מתחיל להגרמ לי, אבל בנס,

משפחת מאוחדת עם נפגעי האסון במירון ומשפחותיהם ומאחלת רפואה שלמה לפצועים

לנוכח האסון הנורא פתחה מאוחדת מוקד טלפוני מיוחד לתמיכה נפשית וייעוץ שמספרו 3833* (שלוחה 8)

מאחדת
משנים את עולם הבריאות בישראל

שבת סדרו מני שמעוני עוברי סכות והבלגו גבודי ספקו כף ומעדו אברי, כסלה כל אבירי!

העיר בני ברק ורכבות תושביה אבלים ודוויים עד דכדוכה של נפש, בהסתלקותם בסערה השמימיה של נשמות טהורות ההוגות באמרי שפר, ברי לבב טהורי לב יראי אלוקים דבקים במצוותיו מטובי בניה של עירנו שנספו באסון הנורא בחרון אף ד'

האבן הרה"ג ר' חיים סלר ז"ל
האבן הרה"ג ר' מנחם זקבן ז"ל
הבחור החשוב משה בן שלום ז"ל
הבחור החשוב ידידיה משה חיות ז"ל
הבחור החשוב משה לוי ז"ל

אהה!

שבת משוש וערבה כל שמחה ואין אנחם
"החומל על דל חמול על דלותם, רפא נא את שכרם ונחם אכלותם, כי אתה שכרם ואתה אילותם"

אברהם רובינשטיין
ראש העיר

חנן זיברט מ"מ רה"ע
חברי מועצת העיר

שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו

תושבי ביתר עילית, יחד עם כל בית ישראל, שבורים ורצוצים, כואבים ודואבים, על הסתלקותם של מ"ה נפשות זכות באסון הנורא במירון, ובתוכם תושבי עירו היקרים, המסולאים בפז

הרה"ג ר' שמואל צבי קלגסבלד זצ"ל
ראש כולל 'המסטרויוקא' ומרביץ תורה בישיבת 'מאור עיניים ביתר'

הרה"ח ר' שמעון משלון זצ"ל
מגדולי המחנכים בת"ת 'תניני הישיבות' ומחשובי חסידי ברסלב

הרה"ח ר' אלעזר מרדכי גולדברג זצ"ל
מטובי המחנכים בת"ת 'אדרת אליהו' ומחשובי חסידי שידלובצא

הבה"ח אליהו כהן זצ"ל
מיקיירי בחוריו ברסלב וממחירי ישיבת 'לעלוב' ביתר

נאלמתי דומיה, החשיתי מטוב, וכאבי נעכר
חמול עלינו ועל עוללינו - סוף וקץ לכל צרותינו

מאיר רובינשטיין
ראש העיר

מ"מ סגנים חברי מועצת העיר

הודידי כנחל דמעה יומם ולילה דרגת ביום אפך טבחתי לא חמלתי אבל יחיד עשי לך ביתישמש

יחד עם כל בית ישראל אבלים ודוויים אנו על פטירתם הטראגית והמחרדה של עולי מירון ביום ההילול של הרשב"י מבכים אנו את פטירתם של תושבי עירנו היקרים שעלו ונתעלו למגירת לב בני משפחותיהם שיחיו

האבן הוד"ד דוד קרויס ז"ל
האבן הוד"ד יהודה לייב רובין ז"ל
האבן הוד"ד שמחה בונים דיסקינד ז"ל
האבן הוד"ד ישראל אלנקווה ז"ל
האבן הוד"ד מרדכי פאקעטע ז"ל
הבה"ח חיים דאק ז"ל
הבה"ח נחמן קירשבוים ז"ל

מטובי בניה של עירנו

כל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה' כל עין תדמה מאין הפוגות ותצפה לישועה ולנחמה

ברגשי אבל ותוגה
ד"ר עליזה ברוך, ראש עיריית בית שמש
סגניה, חברי מועצת העיר, עובדי העירייה

שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו

עיר הישיבות אלעד אבלה וכואבת על האסון הנורא שפקד את עם ישראל בהילקחם בימי ימיהם של 45 מטובי הציבור בעת שהשתתפו בהילולת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי במירון

אבל יחיד נעשה לנו על פטירתם של שלושה תלמידי הישיבות מהעיר אלעד

הבחור החשוב יעקב אלחנן סטרקובסקי ז"ל
מישיבת באר ישראל

הבחור החשוב שלמה זלמן ליבוביץ ז"ל
מישיבת כנסת יחזקאל

הבחור החשוב אלקנה שילה ז"ל
מישיבת תפארת הלוי

תנחומינו למשפחת גרינבוים על האסון הנורא שפקד אותם בהילקח בנם

האבן הרב החסיד יוסף גרינבוים ז"ל
וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף השם

המתאבלים מרה
ישראל פרוש - ראש העיר
מ"מ, סגנים וחברי העירייה

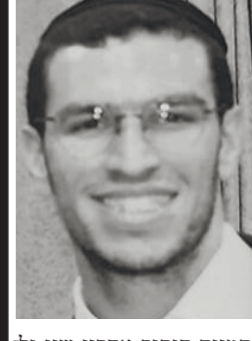

אסון תירון

על-אלה אני בוכה, עיני עיני ירדה מים

האברך הרב ישראל אלקוה ז"ל

מטובי בניה של הקריה החרדית בבית שמש היה האברך הצעיר ר' ישראל אני קוזה ז"ל. גם הוא עלה למירון כדי להיות חלק מההילולא הגדולה, לשפוך שיה בדבי קות ובכוונה, כדרכו, ולשמוח בשמחתו של בני יוהא.

ר' ישראל היה אברך חשוב בעל יראת השמים מיוחדת והיה אהוב על כל מכרי, השיב את נשמתו ליצורו בדרך טראגית ונוראה כל כך, בהיקלע למסדרון המוות, והוא בן עשרים וארבע בלבד.

האברך הרה"ח ר' אלעזר מרדכי גולדברג ז"ל

שעה קלה לפי נסיסת השבת הובא למנוחות האברך החשוב הרה"ח ר' אלעזר מרדכי גולדברג ז"ל מחשובי המהמנים בת"ת 'עטרת אליה' בביתר.

המנוח היה איש האשכולות, מופלא בכל מידות שמו החכמים. נודע בחכמה ובתבונה, ירא שמים מרבים. נוצר לשון בכל מאודו ובורח מכל לשה"ר ומחלוקת. הירד במצוות כיבוד הורים בדרגה נשגבה יום לילית, לא שבת בעבורם.

גולד לפני 37 שנה בירושלים וגורר היום בביתר עילית. את משנת תורתו קנה בישיבת 'נור התורה' בירושלים.

הרה"ח ר' שרגא גשטטנר ז"ל ממנטריאל

שעות ספורות לפני נסיסת השבת הובא למנוחות בירושלים הרה"ח ר' שרגא גשטטנר ז"ל מיקידי חסידי סקווירא במנטריאל שבקנה, שגייע ארצה להשתתף בהילולא בארצה קדישא מירון, ולמי גינת לב נתפס בקרבן ציבור באסון הנורא.

ר' שרגא נולד לפני 35 שנה לאביו יבלחט"א הרה"ח ר' חיים גשטטנר הי"ד מחשובי חסידי סקווירא במנטריאל, ולאמו מרת שושנה תח"ת בת של ר' אבי סיני ז"ל מבני ברק.

נפשו עברום בכל עת ובכל זמן. אהוב ותיבב על כל מכרי וידידיו. בימים האחרונים הגיע למנוח יודע הקימו את בית תם במנטריאל שבקנה. המנוח ידוע כבעל מנוח בחסד עליון וגיגוני ושירתי כבשו את הלבבות ועוררו רבים לדביקות, שמחה ואהבת ה'. הוא אף עשה חיל והיה תומך תורה

לפני מספר שנים הודיע לחבריו וידידיו כי לטובת איכות והצלחת חינוך צאצאיו החליט לעזוב את מקצועו ולהקדיש יותר שעות ללימוד התורה ועבודת הש"ת. ואכן מאז היה יושב מדי יום מסי פר שעות ועסק בתורה עם חברותו, כשצלצול זאת עסק במסחר והיה ידוע כתומך תורה וראש וראשון לכל דבר שבקדושה.

היה מופלא בלכתו במצ' דאבן אב ואם ומטר את

האברך הרה"ח ר' שמחה בונם דיסקינד ז"ל

שעה קלה קודם נסיסת השבת הובא למנוחות, בבית העלמין בחי"פה, האברך החשוב הרה"ח ר' שמחה בונם דיסקינד ז"ל, אשר מחול חייו נדעע באיבו והוא בן עשרים ושלוש שנים בלבד.

ובימים האחרונים הגיע למנוח ידוע כבעל מנוח בחסד עליון וגיגוני ושירתי כבשו את הלבבות ועוררו רבים לדביקות, שמחה ואהבת ה'. הוא אף עשה חיל והיה תומך תורה

לפני מספר שנים הודיע לחבריו וידידיו כי לטובת איכות והצלחת חינוך צאצאיו החליט לעזוב את מקצועו ולהקדיש יותר שעות ללימוד התורה ועבודת הש"ת. ואכן מאז היה יושב מדי יום מסי פר שעות ועסק בתורה עם חברותו, כשצלצול זאת עסק במסחר והיה ידוע כתומך תורה וראש וראשון לכל דבר שבקדושה.

היה מופלא בלכתו במצ' דאבן אב ואם ומטר את

הרה"ח ר' אליעזר גפנר ז"ל

תושבי הירנף בעיה"ק בירושלים קיבלו בהלם ובויעוד את הידיעה כי באסון הקשה במירון נספה הרה"ח ר' אלעזר גפנר ז"ל מחשובי חסידי ד'יקוב וזינץ תושב השכונה והוא בן 52 בני טירתו.

ר' לוח, כפי שכונה בפי כל היה בנו של הרה"ח ר' אברהם גפנר ז"ל בנו של הרה"ח ר' מנחם מענדל גפנר ז"ל, והיה נכד אהוב על זקנו ועמד לימינו בכל עת.

המנוח למד בישיבות וזינץ והיה דבוק בל"ג ל"ק מרן אדמו"ר הישיעות משה ז"ע מווינץ.

היה חסיד נאמן בחצר הקודש ד'יקוב וזינץ ונחשב לאחד מח" שובי חסידים. היה נוסע רבות במאות פנים, ידע תמיד לומר מילה טובה לכל מי שפגש. ליבו שהיה פתוח כאלום היה תמיד רגיש לכאבו של הוולת. היה הולך לשמח את הנדאכים בבית החולים כפר שאול, יחד עם מתי נדיבים נוספים, שכאנו מוותר על מצוה גדולה זו מדי שבע.

הותיר אחריו דור ישרים מבורך, הממשיך את דרכו לשם ולתפארת.

האברך הר"ר מנחם אשר הכהן זקבן ז"ל

האברך החשוב הר"ר מנחם אשר זקבן ז"ל נמצא גם הוא בין ההרוגים שנפחו את נפשם במסי' דרון המוות, סמוך נוראה למקום מנוחתו של רש"ב. המנוח למד בבחורתי בישיבת 'תורת אב', שם עשה חיל בלימודיו וזכה לשם טוב והווייתו.

לאחר נישואיו עבר להתגורר בברכפלד כשהוא ממשיך לקבוע את תורתו ואמונתו בכולל 'עטרת שלמה' בקרית ספר.

מכריז מתארים אותו כאברך מופלא ובעל מידות טובות שספק בתורה בדביקות בלתי רגילה.

הרה"ח ר' חנוך סלוד ז"ל

שעה קלה לפני נסיסת השבת ליוו תושבי אשדוד ובמרכזם חסי' די גור את מיטתו של הרה"ח ר' חנוך סלוד ז"ל מיקידי חסידי גור בעיר, והוא בן 52 בפטירתו.

ר' חנוך היה ידוע כחסיד המתחסד עם קונו ועם חבריו, ירא שמים מרובים, שגור בל"ג ל"ק בתורתו אדמו"ר בית גור.

שימש כשדכן דגול וידיו רב לו בהקמת בתים נאמנים על דרך התורה והחסידות, כשעשה את מלאכתו בנאמנות בחכמה בדת ובתבונה.

בהלווייתו סיפר אחד מבני המשפחה כי לפני שנסע למירון הוא אמר לו "אתה היה ידוע כמה בתים צריכים להיבנות בחסידות, כמה תפילות צריך", והוא הגנו בראשו עם חיובו הקבוע.

"כשש"א אתה עולה לשמים הותרך אחריו ששה ילדים, הקטן בן 12 שאמר קדיש וצמרר את כל המשתתפים.

האברך הר"ר יוסף גרינבוים ז"ל

באבל כמד ובכאב נורא התקבלה לפני נסיסת השבת הידיעה המזויע עת כי באסון המר והנורא במירון נספה האברך היקר והחשוב, מופלא בתורה וביר"ש, נוח לשמים ונוח לבריות, הרב יוסף גרינבוים ז"ל, מחשובי אברכי קהילת וזינץ בחי"פה וממופלגו לומדי כולל וזינץ, והוא בן 22 לחיי.

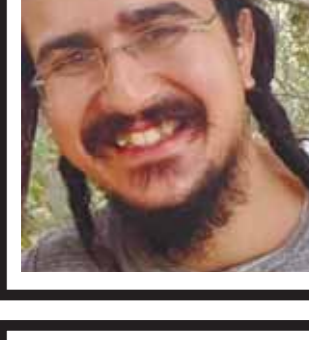
האברך החשוב ר' יוסף ז"ל היה מפארי קהילת וזינץ בחיפה, הוא נולד בשנת תשנ"ט לאביו הרב ברוך צבי שליט"א, מחשובי תל"ח בחסידי וזינץ באלעד, בן הרה"ג ר' נפתלי גרינבוים ז"ל מירושלים, ולאמו שתח"ת בת הרה"ח ר' ישראל כהן שליט"א מחשובי חסידי סקי וזינץ בב"ב.

לצד התמדתו היה בעל כשרון נפלא ולמד בעיון רב. היה בחור מבקש ד', מתמיד ובקי בספרי חסי' דות ומקושר בל"ג לילחט"א מרן אדמו"ר מווינץ שליט"א. עבד את ד' בקדושה ובטהרה ובלט בשמירת הענינים שלו. של תורה לשמה ועבודתו תמימה לשם שמים.

בהגיעו לפיקוד הקים בשנת תשע"ח את ביתו עם זוגתו החשובה שתח"ת, בת הרב שמואל וייס מאשי' דוד, בן הגאון ר' אריה וייס שליט"א, דרך רב דקהילת וזינץ בלונדון וחתן הרה"ח ר' משה מרגליות שליט"א מקרית וזינץ.

לאחר נישואיו התגורר בחיפה באשדוד, ואח"כ קבע במירון בעיר חיפה. ככלול וזינץ בחיפה בל"ט

האברך הר"ר יונתן חברוני ז"ל

האברך הר"ר יונתן חברוני ז"ל בן 27 אברך מבית המדרש קרית משה, אב לשלושה ילדים. שקד על תלמודו בכל עת, ועסק רבות בלימוד ספרי חסידות.

מכריז מספרים על נפש נקי וצדיק, אברך יקר שבעיקר נודע בשמחת החיים שאפפה את כל הוהו והשפיעה רבות על כל הסי' ביבה.

ספירתו של ר' יונתן ז"ל גרמה לאבל כבד בקרב בני משפחתו ומי כרוי הרבים, שיבכו את טרגדיה הקשה.

האברך הרה"ח ר' מרדכי יואל פעקעטע ז"ל

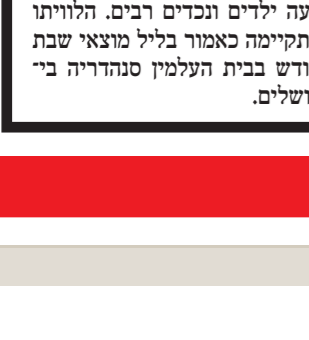

בירושלים עיה"ק בינו את האבי' רך היקר ועיון הנפש רבי מרדכי פעי קעטע ז"ל מטובי האברכים ומיקידי חסידי סאטמ"ר בירושלים, שנספה באסון הכבד והוא אף בן כ"ד שנים.

ידידו ובתויו הרבים ציינו את דמותו הספוגה והמלאה בתורה ויראת שמים, ובמיוחד את עדינות הנפש בה ניחן, כאשר מעולם לא דבק בו רבב של ריב או ויכוח עם הוולת. כולם היכירו כבעל מידות טובות אשר נוח נחמד לברית ומתחסד עם קונו בהשקט ובנצנע לכת. התחנך לאור תורתו של ר' יעקב הכהן וואל' ז"ל ללמוד שעה בטרם יחזור לביתו באשדוד. "כעת הוא לומד במתיבתא של רבי שמעון

בשמים", אמר בקול בוכים. הותרך אחריו ששה ילדים, הקטן בן 12 שאמר קדיש וצמרר את כל המשתתפים.

הרב משה צרפתי ז"ל

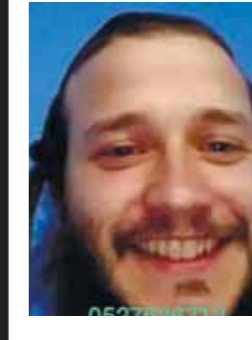

לאות ובדרכים שונות ויצירתיות על מנת לקרב עוד ועוד נשמות תועות לכור מחצבתם.

שיעורים רבים מלאי תוכן ביהדות חיזוק ואמונה בברא' יתברך היה מסור ומוחזק אליו, וחלקם אף הוקלטו והופצו לאלפים ששאבו מהם חיזוק ואורחות חיים לעבודת הבורא. באופן מיוחד שם דגש על ההודיה להש"ת. בכל דבר שעבר עליו בחייו השתדל למצוא את הטוב בהשגחת ואהבת השם יתברך, והיה כולו מלא שבת ויהודה להש"ת על כל אשר נגלה. חוט של חסד וכן היה שזור בכ"י ועל טוב מידותיו התרומיות, כאשר ועל חסד עם הבריות בכל דבר שהיה יכול בגופו ובמנוחו כאשר אף לרכבו וזמני יהודים לטרמפ כשהוא נמצא את ההודמנות להשמיע בפי גניב ידיו חיזוק וקידור.

גם בני ביתו היו שותפים להפצת דבר היהדות כאשר זוגתו תבלחט"א מנלת ההפצה של דברי תורתו של הגר"ש ארוש. הותרך אחריו אר' בעה ילדים ונכדים רבים. הלווייתו התקיימה כאמור בליל מוצאי שבת קודש בבית העלמין סנהדריה ב"י רושלים.

האברך הרה"ח ר' אליעזר צבי יוזעף ז"ל

אבל כבד ירד על קרית יואל במנוחו בהגיע הידיעה מארץ ישראל כי באסון הכבד נספה האברך הרה"ח ר' אליעזר יוזעף ז"ל, שנסע לארץ ישראל להשתתף בהילולא דרשב"י, ולי' דאבן לב נספה באסון הכבד.

המנוח נולד לפני 26 שנה לאביו הרה"ח ר' יום טוב הלוי יוזעף הי"ד מח' שובי חסידי סאטמ"ר. למד בישיבת סאטמ"ר, ונודע כבחור המיוחד בבני החבורה, דבוק בתורה ומתנהג בחסידות.

לאחר שבנה את ביתו עם נוי"ב החשובה תח"ת המשיך לעשות חיל במירון, כשהוא עובד את קונו מתוך שמחת החיים והזדות הלב, ומשפיע רבות מאישיותו על כל סבי' בותיו.

הותרך אחריו את זוג' החשובה, ארבעה ילדים יתומים, ומכריז וידידים רבים המכבים את פטירתו הטראגית.

הרה"ח ר' שמעון מטלון ז"ל

העיר ביתר עילית אבילה ומואבת על פטירתו של המהפך הגדול והיקר רבי שמעון מטלון ז"ל מחשובי חסידי ברסלב בן 37 מלמד בתלמוד תורה 'גיבוי הישיבות' בביתר.

ר' שמעון ז"ל נולד בירושלים לאביו הרה"ח ר' יוסף מטלון שליט"א מגבעת שאול, היה רודף צדקה וחסד, עב' אמת, אשר כל חייו מסירות נפש, קדושה ודבקות ב'תברך, בעל מאוד פנים ואהבת יש' ראל, שמחה ואמונה היו מכל חלקו, וממה הרעיף והקריץ על כל טוביו.

המנוח היה גם מתפלל באופן קבוע בימי החול ובמיוחד בתפילת שחרית - בבית הכנסת בח"ד ברחוב זוזעויל בביתר עילית אהוב על מתפלליו.

המנוח היה גם מתפלל באופן קבוע בימי החול ובמיוחד בתפילת שחרית - בבית הכנסת בח"ד ברחוב זוזעויל בביתר עילית אהוב על מתפלליו.

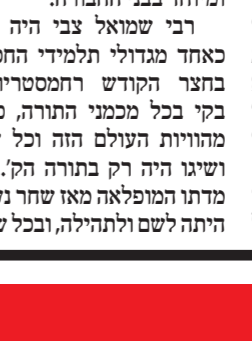
הר"ר אריאל צדיק ז"ל

בכאב רב התקבלה הידיעה הקי' שה' כי אחד 45' מהרוגים באסון מירון הוא הרב אריאל צדיק ז"ל, מחשובי חסידי הבי"ד בירושלים, בגיל 56 היה בפטירתו.

הרב צדיק, כשמו בן הוא, הבר' החלת חב"ד בשכנת בית גן בביתר, היה מסור ונתן למבצע הקדוש של כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש ז"ע במיוחד היה לו חיות והתלהבות במבצע הפי' לך. נהג לקיים מבצע תפילין בימי שיש. הרב צדיק, איש חי' רוב פעלים לכל דבר שבקדושה, נודע בשערים במעשיו הכבירים לסייע לכל פונה ולקירוב בני לאבינים שבשמים.

הרה"ג רבי שמואל צבי קלגסבלד זצ"ל

הגה"צ רבי צבי רבי מאיר זילברברג שליט"א בירושלים נודע כאחד ומיוחד בבני החבורה. רבי שמואל צבי היה ידוע כאחד מגדולי תלמידי החכמים בחצר הקודש הרמטטריזיוקא, בקי בכל מכלני התורה, פרוש מהויות העולם הזה וכל שירו ושיגו היה רק בתורה הק'. הת' מדתו המופלאה מאז שחר נעוריו היה לשם ולתהילה, ובכל שעות מעיור התורה והחסידות ביתר עילית נעקרה דמותו של האחד ומיוחד רבי שמואל צבי קלגסבלד זצ"ל, ראש כולל יו"ד לבני עליה ומגיד שיעורי בישיבת 'מאור עיניים' הרמטטריזיוקא בביתר, והוא בן 43 שנה. חתן בילח"ט הרה"ח ר' ח'לוד לודומי הי"ד מירושלים.

המנוח היה מלפנים מחשובי אברכי כולל 'תחלת יעקב' של

אסון מידרו

פי-ר-ח-ק מ-פ-נ-י מ-נ-ח-ם, מ-י-ב נ-פ-י

הרה"ח ר' דוד קרויס ז"ל

בין הרה"מים במאות השנים האחרונות של הארץ הקודש תולדות אהרן ר' דוד, אב לתשעה ילדים שהפכו ברובם לאנשי תורה, חלקם רבנים מאד, התגורר בשכונת הפנינה בבית שמש, שם הוא מוכר כאב"ר חסידי מופלא שצהלתו על פניו. אביו הגו ב"ח הרה"ח ר' שמאל קרויס הי"ד מחשובי חסידי תולדות אהרן. בערב שבת קודש, שעה קלה לקראת כניסת השבת, יצאה הלוייה בתמנר כאשר מאות חסידיו תולדות אהרן ליוו את המישה רגלית עד רח' היתים, שם, סמוך נראה למקום מנוחתם של הרה"ק בעל שומר אמונים ז"ע ו"ק מרן אדמו"ר מוולוז'ינא אהרן ז"ע, הוא נטמן ביגון ובדמי עת רותחות. המאמצים הכבירים

האברך החשוב הרב יהודה לייב רובין ז"ל

מבית שמש נעקרה דמותו של האברך היקר והחשוב מבני העיר ליה בשערי הרב יהודה לייב רובין ז"ל, שנלקח כקניז ציבורי בעונות הדור באסון הקשה והכבד. נולד ביום י"ז ניסן תשנ"ד לאביו יבלח"ט הרב יום טוב רובין הי"ד העורך האחרון של 'המבשר'. כבר בילדותו היה ניכר וחסידים מסובי התלמידים בת"ת סקווירא וישיבה קטנה שטכנבון בירושלים. את משנת תלמודו קנה ב"י שיבת קול תורה בירושלים, שם נודע כאחד מחשובי בני החבורה. היה חביב על ראשי הישיבה והר"מים שקדו ומתמיד עצום, שניצל את כל עתותיו להגות בתורה הקדושה, בעיון, בשקידה, ובתמורה. והכל בשמחת וחדוות החיים שאין כמותה, כשהוא מש"ץ פוע זאת על כל סביבתו ויחד עם זאת נשא בעול עם חבריו באופן מופלא ביותר.

האברך הר"ר משה ברגמן ז"ל

האברך הר"ר משה ברגמן ז"ל, בן 24 תושב אנגליה ובוגר ישיבת מיר בירושלים, לאחר נ"י וזאת ביקש להתגורר בירושלים והיה מטובי האברכים במכלל מיר בירושלים. משה ז"ל היה אברך מצויין ששקד על תלמודו, ובדיבדב נודע במידותיו הטובות ונשיאת העול עם חבריו. תמיד היה נכון לעמוד לימין חבריו ולהטיב עמם במידה מרובה. הותיר אחריו בני משפחתו אליהם היה מסור בלב ונפש.

הר"ר חן דורון ז"ל

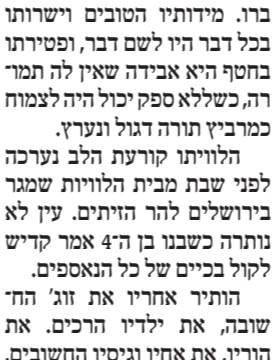
ר' חן דורון ז"ל בן 41 משכונת תל גיבורים בחולון מקהילתו של הגר"ח רבי בחולון הוא למד לימודי הוראה בישיבת. בנה את קומתו הרוחנית בקהילת הרב רבי, ועמידו היה לפיו.

הבה"ח משה בן שלום ז"ל

בישיבת פוניב' בני ברק קיבלו התורה את הידיעה על פטירתו של החור משה בן שלום ז"ל בן 20 תלמיד הישיבה, נכדו של הגאון רבי ישראל ברוך בן שלום ז"ל ראש ישיבת פוניב' לצעירים. היה עילוי מצוי, שיגע על התורה בהתמדה רבה עד כמה שידו מגעת, השלים עצמו בכל מידות טובות שקנה החכמים, וזמן הטוב הלך לפניו כשכל עתותיו עוד לפניו. רבותיו בישיבה מציינים את בהירות ידיעותיו, בהיותו בור סוד שאינו מאבד טיפה וידיו

הבה"ח אריאל אחדות ז"ל

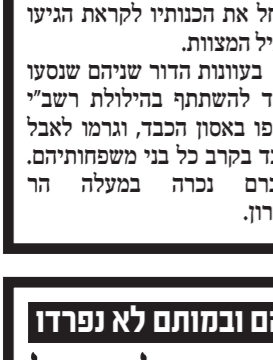
הבחור אריאל אחדות ז"ל בן 21 תלמיד ישיבת 'יסודות התורה' בל אביב, ובישיבה קטנה למד בישיבת 'תפארת הלוי' בירושלים. בישיבה מסריב לעכל את הבשורה הקשה והמרה ואומר כי היה בחבור הכי טוב בקניזין א' בישיבה. מסע הלוייה נערך אמש במוצאי שבת קודש בשעה 12:30 בהר המנוחות בירושלים.

הבה"ח אריאל אחדות ז"ל

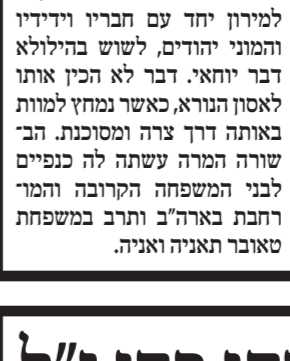
הבחור אריאל אחדות ז"ל בן 21 תלמיד ישיבת 'יסודות התורה' בל אביב, ובישיבה קטנה למד בישיבת 'תפארת הלוי' בירושלים. בישיבה מסריב לעכל את הבשורה הקשה והמרה ואומר כי היה בחבור הכי טוב בקניזין א' בישיבה. מסע הלוייה נערך אמש במוצאי שבת קודש בשעה 12:30 בהר המנוחות בירושלים.

הבה"ח יוסף דוד אלחדד ז"ל ואחיו הילד משה מרדכי ז"ל

נושא בעול עם חבריו. אחיו משה מרדכי ז"ל בן ה'12 החל את הכנותיו לקראת הגיעו לגיל המצוות. בעונות הדור שניהם שנסעו יחד להשתתף בהילולת רשב"י נספו באסון הכבד, וגרמו לאבל כבד בקרב כל בני משפחותיהם. הרב קברם נכרה במעלה הר מירון.

הבה"ח יוסף עמרם טאובר ז"ל

לפני פחות משבוע ימים הופיע בחבור החשוב יוסף עמרם טאובר ז"ל בשערי ארץ הקודש, ללמוד את תורת ארץ ישראל, כשהוא נשלה על ידי חוריו ללמוד בישיבת ברסלב בירושלים. יוסף עמרם, בנו של ב"ח הרה"ח רבי העיר של טאובר שליט"א ראש כולל במונסי שבארצ"ל, היה בחור למדן ובעל מידות טובות שהכל חפצו בקרבתו, ירא שמים המועד בדרכי אבותיו הקדושים. היה נכדו בניהו של הגה"צ רבי יוסף עמרם וייסגמ"ל זצוק"ל, על שמו הוא קרוי, ונינו של ב"ק מרן אדמו"ר מהר"ם שדיסקינא

הבה"ח יוסף יהודה לוי ז"ל

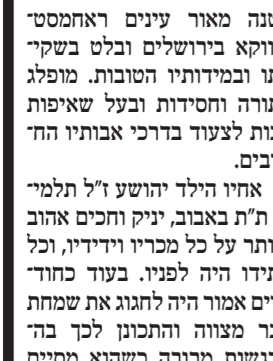
החשובי רבנים אבילים וכואבים על פטירתו של החבור יוסף יהודה לוי ז"ל בן 17 וחצי בן זקונים הלוייה היקרים מהמשפחת העירונית ברסלב. היה תלמיד ישיבת אה"ל שמואל ברסלב, הר"מים מספרים כי הב' יוסף יהודה ז"ל היה עלם חמודות, בחור מצטיין בכל קנה מידה, ועתידו להפניו בעולם התורה. ולמינית לב כל זאת נודע באסון הקשה. הלוייה נערכה מרכסים לבית העלמין ב'תל רגב' בהשתתפות קהל רב של ידידים שלישי.

הבה"ח אברהם דניאל אמבון ז"ל

הבחור אברהם דניאל אמבון ז"ל מארגנטינה בן 21 תלמיד ישיבת 'ד'הכל יצחק' - לנדא בשכונת קרית יובל בירושלים.

הבה"ח משה נתן נטע אנגלרד ז"ל ואחיו הילד יהושע אנגלרד ז"ל

ביתו מחשובי תלמידי ישיבה קטנה מאור עינים ראחמס"י ריוקא בירושלים ובלט בשק"י דיק רבי חיים מאיר אנגלרד ז"ל, ונכדו של הגאון רבי יהושע אנגלרד ז"ל בן 12 האחים בניו של הרה"ג רבי יצחק מנדל אנגלרד מחשובי אברכי חסידי באבוב בירושלים, בנו של אב"ד דאברא הגאון הצי"ק רבי חיים מאיר אנגלרד ז"ל, ונכדו של הדיין הנודע הגה"צ רבי נפתלי הירצקא פרנקל ז"ל. הילדים הינם צאצאים של בעל העטרת משה ממאקואו ז"ל. את משה נתן נטע ז"ל שנקרא ע"ש זקנו בעל העטרת משה ממאקואו ז"ע היה בחור מופלא לב שניהם נספו בקרבנות ציבור באסון הכבד.

הבה"ח אליהו כהן ז"ל

הבחור החשוב אליהו כהן ז"ל מבית עילית, בן שש עשרה בלבד, מצא את פטירתו הנוראה במסדרון הצפון המנוח, בן למשפחת כהן הנודעת מחסידי ברסלב בעיר ביתר עילית. למד בישיבת 'היכל אברהם - לעלוב' בעיר, שם עשה חיל בלימודו והוספי' להאיר פנים לכל אדם. בני משפחתו ומכריו אינם מסוגלים לעכל את הידיעה שדמותו הקורנת של אליהו ז"ל, איננו עוד. הב' אליהו, היה פאר המשפחה והכל הועידו אותו

הבה"ח משה לוי ז"ל

שעה קלה לפני כניסת השבת ליו ללמנוחות את החבור משה לוי ז"ל בן 14 מרחוב הרב גיחובסקי בשכונת קרית הרצוג בני ברק. היה בנו של האברך הרב דוד לוי שית' ונכדו של הורפא המפורסם ר' משה שר"ל ז"ל מבני ברק, הוא למד בתלמוד תורה במשך שנים רבות, ונכדו היה תלמיד מצטיין ואף נסע למירון כפרס על כך שהתמדה בלימודיו.

הבה"ח ידדיה משה חיות ז"ל

הבחור ידדיה משה חיות ז"ל, בן 13 וחצי תושב שכונת קרית הרצוג בני ברק, אביו יבלח"ט א"ר הרב אביגדור חיות מלמוד בתלמוד תורה 'אמרי דוד' בקרית הרצוג. האב שנה בעצמו בפרוודור המוות יחד עם בן נוסף שנהלץ בנס, ואושפז בבית"ח זיו בצפת, שם קיווה כי גם בנו זה נותר לפליטה, אך כבר בוגרה גזירה. הב' ידדיה משה ז"ל היה תלמיד מצטיין סיים כבר מצווה שלו מסכתות רבות בש"ס, והכל הועידו כי לגדלות נוצר ועתיד

הבה"ח יעקב אלחנן סטרקובסקי ז"ל

בצעיר ובאבל כבד קיבלו תלמידי ישיבת 'באר ישראל' את הידיעה הקשה כי החבור יעקב אלחנן סטרקובסקי ז"ל תושב העיר אלעד, בן 20, ניספה באסון הכבד. יעקב אלחנן ז"ל נודע בשמו הטוב כאחד ומיוחד בבני החבורה, שקדו, מתמיד, ובעל אציל מידות וזך הנפש. למד רבות עם בחורים שביקשו להתעלות בתורה, והשרה מאישיותו על כל סביבתו הקרובה והרחוקה. הלוייה נערכה אמש מישיבת באר ישראל רחוב ה'5 באלעד

הבה"ח דניאל (דוני) מוריס ז"ל

הבחור דניאל (דוני) מוריס ז"ל, בן 19 מניו גר' תלמיד ישיבה א' במסלול בני ח'ל בקרית חינוך שעלבים. בישיבה מספרים כי דניאל היה תלמיד מצוי, שקדו ואהוב על חבריו, היה בעל שמחת חיים מתפרצת. דניאל היה בעל מידות נעיים הליכות, שאהב מאוד ללמוד תורה. הוא הגיע לישראל מגניו גר'ו בכדי ללמוד תורה בארץ ישראל, ולדאבון לב נספה באסון הכבד.

הבה"ח יוסף מסטורוב ז"ל

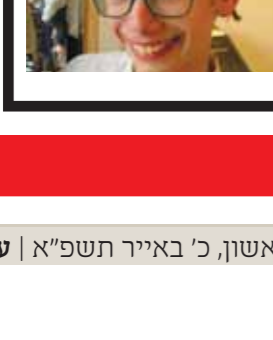
אבל כבד יחד עם ישיבת עמלה של תורה' בכרמיאל כשנודע על פטירתו של החבור יוסף מסטורוב ז"ל תושב רמלה ותלמיד שיעור א' מישיבת 'יינה של תורה' בכרמיאל. המנוח היה סמל דוגמא לבחור שבנה בשתי ידיו את קומתו הרוחנית והשלים עצמו במעלות העליונה בתורה ויראה טוהרה. נודע בחבור ישיבה ובן תורה אמיתי, שקד על התורה לילות כימים, ועתידו היה לפניו לגדול בתורה ובכל מדה נכונה. למינית הלב נקטף באיבו והוא בן ח"י את האסון הקשה.

הבה"ח ישי מועלים ז"ל

האבל ברסלב כפול ומופלג עם הגיע הבשורה כי יחד עם הב' יוסף יהודה לוי ז"ל נספה עם חברו הב' ישי מועלים ז"ל, איתו נסע יחד למירון ולמגינת לב נרמסו באסון הקשה. הב' ישי ז"ל היה בחור מצטיין ביותר, אהוב וחביב על כל מכריו וידידיו, ושמו הטוב הלך לפניו לתהילה.

הבה"ח אליעזר יצחק קולטי ז"ל

בהלוייה קורעת לב הובא למנוחות הב' אליעזר יצחק קולטי ז"ל בן 13 מירושלים. עין לא נותרה יבשה כשחבריו לתלמוד תורה בכזו תמרויים על פטירתו של חברם שכבר התכונן לקראת לימודיו בישיבה קטנה, ועתה כל ההלומות נגווו.

אסון מירון

מ. דך

מָה הָיָה לָנוּ

אָבֵל כְּבֵד בְּחֻצוֹת
כָּל לֵב קָרוֹעַ וּמְרֻחָה
נִפְשוֹת אֲמָה רְצוּצוֹת
מֵאַסוֹן מִירוֹן אֲשֶׁר נִתָּךְ

נִהְפָּךְ לְאָבֵל מְחולָנוּ
שָׁגַב שְׂמֵחַת הַלֵּלוֹא
נִגְדָּע בְּאַבְחָה ל"ג חֲגִינוּ
בְּשִׁאֲגוֹת אֵימִים יִלְלָה

בְּעֶצֶם שְׂמַחַה בְּתַעֲצוּמוֹת
אַחַר שְׂמֵעַ יִשְׂרָאֵל בְּרַמָּה
עַל מַעֲלוֹת רַמּוֹת
נִדְם קוֹלֵם שְׂמָמָה

נִרְמָסוּ לְקוֹל יִלְלוֹת
טְהוֹרִים אֲבוֹת וְנִעְרִים
פְּרָחוּ כַּזְבָּחִים כְּעוֹלוֹת
עוֹלֵי מִירוֹן הַקְּרִים

מְדַת דִּין אֵים נוֹרָא
שְׁרַר בֵּית עֲמִי
נַחֲפָשָׁה דָרְכֵינוּ וְנַחֲקָה
מִלָּךְ רַחֲמֵינוּ אֵל דַּמִּי

רַפָּא לְכַבּוֹת רְצוּצִים
עֲזֵר נָא אֶת הַנְּשָׂאֲרִים
הַחַל רְפוּאָה לְמִשְׁפָּרִים
חוֹס הַצֵּל הַלְלוּצִים

מְשִׁיב נִפְשֵׁי רַחֵק
נְזוּכוֹת רַבֵּי שְׂמֵעוּן עֲנֵנוּ
בְּאַסוֹן בְּשַׁעַת הַדְּחַק
יִמְלִיץ טוֹב בְּעֲדֵנוּ

שלמה גרין

וְלֹא אָתָנוּ יֵדַע עַד מָה

יש רגעים בהם הלב האנושי מגונן עלינו מפני חוויות שמאיימות למוטט אותנו מבפנים. רגעים בהם השכל הקר מבקש להפגיש אותנו כאן ועכשיו עם המציאות במלוא חומרתה, אבל הלב מתייצב מולו כחומה בצורה, ממזרז לחצוץ ולרכך את עוצמת המכה העתידה לבוא. כאלה היו רגעי החרדה הראשונים בהם החלו לזרום טיפין טיפין הדיווחים על המתחולל שם למעלה בחר, למרגלות היכל הציון הקדוש במירון.

עמדנו שם, בשירת כלי הרכב הארוכה והצוהלת במשועלי הגליל העליון בואכה הר מירון, ממתנים בסבלנות יחד עם עוד אלפי עולי רגל נרגשים לקראת עלייה אל ההר, כשהרופי המידע הראשונים החלו לזרום. וברגע הראשון היה זה הלב שמיזרז לאטום לנו בכוח את האוזניים, ללחוש בעקשנות ש"זה לא יכול להיות. זו בוח שמועה שיצאה משליטה".

למשך רגעים ארוכים, מרדעים, ניסינו לשכנע את עצמנו שזה אכן כך. שלא יתכן שאסון בסדר גודל כזה אכן מתחולל ברגעים אלה כאן בהר שמעלינו, במקום ובשעה בה יורד מדי שנה שפע של שמחה וישועה ממנו שואבים אלפים ורובות חיווך וחמימות שילוונו עוד שבועות וחודשים.

לא. לא יכול להיות. קבץ הלב בפסקנות. זה בלתי אפשרי. עוד רגע יפציעו איהם טיפוס ידעו וירגיע. יספר שיבקר הכל נפלה איזו סככה ואין נפגעים".

אבל הרגעים חלפו בזה אחר זה, ואחד ואף לא בא להרגיע. נתקן את השמועות שרק הפכו נוראיות יותר מרגע לרגע. ואט אט התלה לחזור גם אל הלב הסרבן המשהו שמונה נורא ואיום מתחולל שם למעלה, משהו שמעל ומעבר ליכולת ההכלה הדלה שלנו.

ואז הגיעו רגעי החרדה והתפילה. הבקשות איתן יצאנו מהבית, התחיינות אותן חישבונו לשאת בעת רצון אל מול הציון הקדוש, התחלפו בתפילות בהולות, מבולבלות וקטועות לישוות אחיני התנונים שם בצרה אימנה ונוראה, בעיצומו של אסון אנושי שהדעת עדיין בכלל לא מעכלת.

ותוך כדי לחישה פריקי תהלים בלב חרד וברעדה, כשהפטרס הקשים החלו לנקוש באכזריות על לילות התודעה ולהשלת עליה בעל כורחנו, הגיע גם העצב הנורא.

על השמחה העצומה שהפכה באחת ליגון ומקדשה. על החיים שנגדעו בעיצומו של יום שכולו חיות וקדושה.

על האבל הנורא שעתידי לפקוד כל כך הרבה משפחות, שחלקן עדיין חוגגות ואינן יודעות על האסון שנחת בפתע פתאום.

ועל עם ה' כולו', אותו פקדה הרעה הגדולה הזאת ביום חגו. שענה ארוכה וקשה חולפת לה. שירת עולי הרגל הצוהלת מתפרת אט אט, הפנים העגומות מועדות לאחור, אל הדרך ממנה הגענו זה עתה בריצה ועתה אנו שבים בה בעצב. ובעוד הלב מסרב לעכל, השפתים ממלמלות בלחש: "ואנחנו לא נדע מה נעשה, כי עליך עינינו..."

בעקבות האסון: תהלוכות ל"ג בעומר הוקדשו לזכרם של הרוגי מירון

תהלוכות ל"ג בעומר נערכו על ידי שלוחי חב"ד בכל רחבי הארץ, בהשתתפות מאות אלפי ילדים והוקדשו לזכרם של הרוגי מירון הקדושים ולרפואתם המהירה של יבדלחט"א הפצועים. הילדים והרויחם, נשאו שלטים עם מסרים יהודיים-ערביים, שיננו פסוקי תורה, שמעו על דמותו של רשב"י והתחזקו במסרים של אהבת ישראל. לאורך הכינוס ניתן ביטוי לכאב העמוק על האסון הנורא

שונה מהרגיל – שיוקדשו לזכרם של הרוגי מירון ולרפואתם של יבדלחט"א הפצועים הרבים שאושפזו בבתי הרפואה. "אלה ממאן להאמין, וההרג' שה קשה ומעיקה", כתבו בצעירי חב"ד לשלוחים, באגירת מיוחדת שהופצה מיד על הבורק, "אך עלינו לקיים ואף לחזק את המנהג הקדוש – ארואנו וציוויו של הר' ב'י לקיים כינוסים ותהלוכות לכבודו של רשב"י להוספה באהבת רבני חב"ד וצעירי חב"ד – ורוע בזכותם של ישראל, על ידי כרי תהלוכות ל"ג בעומר, במתכונת

עם קבלת הדיווחים הטראגיים על אסון מירון, במהלך ליל ל"ג בעומר, התלבטו שלוחי חב"ד אם ואיר לקיים את תהלוכות ואירועי ל"ג בעומר הקדושים, שיום לפני למעלה מארבעים שנה כ"ק מרן האדמו"ר מליובאוויטש וצוק"ל, ובהם משתתפים מדי שנה מאות אלפי ילדים והוריהם, ממגוון הציבורים בישראל. בשעות הבוקר המוקדמות, התקבלה החלטה על ידי ב"ד רבני חב"ד וצעירי חב"ד – ורוע בזכותם של ישראל, על ידי כרי תהלוכות ל"ג בעומר, במתכונת

זאב אייזנשטיין

דום לד' והתחולל לנו

ידום אהרן! יש מצבים בהם היהודי המאמין דומם! שותת דם ודומם! ליבו פצוע, והוא דומם! רק לפני ימים ספורים, עוד היינו עסוקים, צוות סופרי העיתון, בבנייה מרגשת אחר ההיסטוריה הנפלאה של הילולא דרבי שמעון. בעסקנו במלאכה זו, ניתן להיווכח שוב ושוב כי שמחה זו היא גדולה והרואית, צופנת סוד ואף ניסית במלוא מובן המילה. ניסים רבים התרחשו, במשך השנים, במסגרת הילולא זו. תמיד ראו עין בעין כי שמחת התנא הקדוש מגינה על כל המשתתפים, וגם בעת שכנה ומקרה רע חלילה נראה תדיר כוחו של רבי שמעון שהציל את הלחוצים שלא יישמע שוד ושבר בגבולו. למעט אסון המפולת הנודע שאירע בשנת תרע"א ואכן גרר בעקבותיו פולמוס קשה, אם לבטל את ההילולא לגמרי, ורק לאחר שחזוקו בדקי הצניעות במקום החולט להמשיך את השמחה כמתכונתה מדי שנה. והנה, אנו חווים הסתר פנים שכזה, שלא היה כמוהו מעולם, ששמחת ההילולא תהפך בעיצומה ל'תשעה באב', כאשר הפמליה של מעלה מזילה דמעות על טובי בניה שנעקרו במיתה משונה רח"ל והשכינה הקדושה אומרת קלני מראשי קלני מרועי. מי יוכל להבין פשר דבר? – מי יוכל להכיל את צערו של התנא הקדוש אשר יכול היה לפטור את כל העולם מן הדין, ובפתע פתאום ברה מידת הדין, נהפך לאבל מחולו ושבת משוש ליבו בתוך יום שמחתו ויום שמחת לביבו!

אינו אלא דוממים. שותקים ונושכים שפתיים. לופתים בציפורני אצבעותינו את אמנות האומן הטהורה של יהודים במצב כזה רח"ל. יש כאן גזירת שמים נוראה, שבוודאי באה לעורר אותנו ולטלטל את כולנו טלטלת גבר עזה וחזקה מאוד. על כך תבקש לערוך חשבון נפש נוקב, חיפוש מעשים ופשפוש מעשים, על מה ולמה אירע לנו הדבר הזה. מה באים לעורר אותנו ממרומים. מה עלינו לתקן. אך זה בצעם אופי עריכת ההילולא, ואם בעניינים כלליים שיש לתקן במחזוריות. ברור שזו תהיה המשימה הראשונית שלנו, בהכוננת גדולי ומאורי הדור שליט"א, להאזין לקול השופר המרטיטי והמוזיע שנשמע השתא בעיצומו של יום ל"ג בעומר, הולך וחזק מתוך מערת הרשב"י אלי כל קצוות תבל, בכל מקום אשר דבר שמחת התנא מגיע ונהפך לאבל גדול ליהודים רח"ל. לא אם נקום והנפך ושלחנות. בעריכת חשבון נפש פנימי נוקב וקבלת החלטות רוחניות בשינוי כל דפוס פעולה שהוא לא לרצון לפני הבורא – הרי אנו נוהגים במידת אכזריות, כפי שכתב הנשר הגדול הרמב"ם על מי שאינו מתעורר נוכח אסונות ומאורעות קשים המתרחשים בעולם. אך ראשית לכל היא הדמימה. זום לד' והתחולל לו. אנו שותקים. מהרישים דוממים. מקבלים גזירת המקום בדומיה, משנינו וידועים נאמנה שאנו לא יודעים כלום. לא מבינים כלום. הרי אנו ככסיל לא יבין את זאת. נתחכן באמונה איתנה כי יד' שר, צורי ולא עוולתה בו.

יעקב ספרין

השיחה שלא נענתה

רבות אלפי ישראל שהו בציון התנא האלוקי רשב"י במירון בהתרחש האסון ההיסטורי בליל ל"ג בעומר השתא. וכאשר החלו בשורות האיוב החלו להתפשט באישון לילה בכל רחבי הארץ, החלו רבבות בני משפחה בכל רחבי הארץ לזאוג לגורל יקיריהם שבמירון. מאות אלפי שיחות טלפון יצאו מכל ערי הארץ למירון ע"י בני משפחה שליבים יצא מחרדה. העומס גרם לקריסת מערכות הסלולר, וכך מצאו עצמם עשרות אלפי אבות ואימהות, בנים ובנות, אחים ואחיות, כוססים ציפורניים בחרדה ומנסים לחייג ושוב ושוב ושוב... ללא מענה.

ליבם פרפר באימה. חרדת מוות! והם נשאו תפילה חרישית: הלוואי שנוכה לשמוע את קולם של יקירנו שנמצא בהר מירון וגורלם אינו ידוע.

מתוך רבבות בני המשפחות שניסו לתפוס את יקיריהם בטלפון, היו שעברו דקות ספורות של חרדה. אחרים עברו שעות ארוכות של חרדה. אבל תפילותיהם של רובם נענו, והם זכו סוף סוף לשמוע את קול יקיריהם באפרכסת הטלפון, בריאום ושלמים.

אבל למרבה הווענה היו 45 משפחות לא זכו! השיחה לא נענתה – וגם לא תיענה יותר לעולם, עד שיקיפו וירגו שוכני עפר!

החיי יתן אל ליבנו! הרבבות מכל רחבי הארץ שטעמו את טעמה של החרדה ברגעים שבהם לא הצליחו לאתר את יקיריהם שבמירון, מצויים ועומדים לצנור בליבם את רגעי החרדה האלו, כדי להודות ולהרגיש את ליבם של המשפחות השכולות. לחיות את הצער והיגון העמוקים של כל משפחה ומשפחה שקיבלה את בשרות האיוב! להרגיש ולהבין את החרדה שהרגישו בעצמם, לפני שאיתרו את יקיריהם בחיים.

כי השכול פגע בכולנו! לכל חוג ולכל עדה בקרב ציבור שומרי התורה בארץ, יש "צאיגים" בין הרוגי מירון רח"ל, וכמעט לכל אחד, גם היו בני משפחה שהיו בהר מירון בשעת האסון. ולכל השכול הוא של כולנו, וכולנו נחשבים "קרובים אל החלל" על כל המשממע.

ישראל רחמיים בני רחמיים הם! וכי כיצד אפשר שלא להודיעו עד עומקה של נפש מור הורים שכולים שעומדים בהלוויית בניהם שהיו בריאים ושלמים ושומחים רק לפני כמה שעות, או מול יתומים טריים שלא הספיקו להיפדר מאביהם שנהרגו בפתע פתאום במעלות קדושים וטהורים. רק מי שלב אבן לו, יכול היה להמשיך לנהל את חייו בשבוע האחרון בלי שילבו ימיה מסור לכאובם ויגונם העמוק מני ים של בני המשפחות שיקיריהם נקטפו בפתע פתאום מארץ החיים. תע לקונן ועת לבכות. וזו העת! וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'. * * *

אין יהודי אחד בעולם שהתחכן באמונה פשוטה, שאינו יודע ואינו מבין, שרחמינו העצומים של הקב"ה על בניו, וגורבים על כל רגשי החמלה שבני האדם הרחמיים ביותר יכולים לחוש.

וכי מאן דהו יכול להעלות בדעתו שהוא חלילה רחמן יותר מהקב"ה? ויכול זאת, הקב"ה הכל יוכל, ברחמינו העצומים, בחשבונות שמימיים שאין לנו שום יכולת להשיגם, נגזרה הגזירה הנוראה מלפניו.

יהודים בכל הדורות ידעו שבעת אסון יש להתעורר, לעשות חשבון נפש ולא לעמוד מנגד. וידוע מהרמב"ם שכל מי שאומר בעת צרה ואסון שזה דרך העולם ואינו מתעורר בתשובה, הרי זה דרך אכזריות.

אמנם, גם בסוגיות של חשבון הנפש, יש שעושים להם חיים קלים ועושים את חשבון הנפש של חבתיים "מעבר למתרים", ומגוון גם מצליחים למצוא מגוון אשמים והאשמות מכל הסוגים והמנינים בכל העולם. רק לא בחוכבי עצמם.

אבל ירא שמים אמיתי מתבונן רק מה הקב"ה דורש ממנו! יודע לעשות רק את חשבון נפשו הוא, ואם לא אחד יעשה את חשבון נפשו, ממילא יהיה תיקון לעולם כולו.

בימים אלו שבהם אנו מתאבלים על תלמידיו רבי עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה, אין ספק שהזמן גרמא להתבונן לתיקון גדול ודוקא בתחום זה. אין ספק שכולנו, ללא יוצא מן הכלל, יכולים לחשוב איך להתחזקו ו'להרבות כבוד זה לזה', ולהפסיק לרמוס חלילה אחד את השני. כמו האסון במירון שבאופן סמלי ומחרדי, התגלגל כך שהאומללים נרמסו איש מתחת לרגליו ואין מציל. והרי ברור לכל בר דעת שמונה עלינו ללמוד את הלקח ולהתבונן מה קורה כשאנו רומסים בחיינו איש את רעהו. הלא דבר הוא!

היות שהאסון פגע בכולנו, בכל החוגים והעדות ובכל שבטי ישראל, בכל בני הגילאים, לכן חשבון הנפש צריך להיות של כולנו. איש לא יפקד ואיש לא ישמט מחובתו לחשבון נפש! ויהי' שיבולע המוות לנצח ומחה ה' דמענה מעל כל פנים.

חיים מרגליות

הייתב בעיני ד'

לפני כשבועיים קראנו בפרשת השבוע את המשא ומתן בין משה רבינו לאהרן הכהן אחרי מות שני בני אהרן. משה רבינו שואל את אלעזר ואיתמר מדוע לא אכלו מהחטאת, ואהרן ענה "ותקראנה אותי כאלה ואכלתי חטאת היום הייתב בעיני ד'".

זה היה חג לעם ישראל, הקב"ה ציווה לחנוך את המשכן, מקום שכינתו בתוך עם ישראל, ותקראנה אותם כאלה. שניים מבחירי העם נלקחו ברגע. "בקרוביי אקדש" ואהרן, אביהם, נדם. אינני מאנשי המוסר. לא זכיתי. אבל אולי אהרן הכהן לימד אותנו דרך גם לדורות הבאים. ובמיוחד לאסון הכבד שפקד אותו.

זה היה יום חגו של רבי שמעון בר יוחאי. יום בו כל אחד מעם ישראל יכול להרגיש קשר מיוחד לשמחה הזו. וברגע אחד, באבחת רגע, קרה אותו כאלה.

מכל העדות, ומכל החוגים. כולם הקריבו השנה קרבן. כל עיר סופרת את מתייה, והתמיהה מזדעקת. מה עלינו לעשות? מה מוטל עלינו.

הייתב בעיני ד'. שומה עלינו לאחוז במידתו של אהרן הכהן, לבחון כל צעד וכל מעשה. להניח אותו בכור המבחן האם ייתב הוא בעיני ד' או שמא ח"ו הרפיך.

לא עלינו לחפש שמיים, יש מי שיעשה זאת. אנחנו נידום, נתכנס בתוך עצמנו, ונבחן את מעשינו אנו. הטובים הם בעיני ד' אם לא. וד' הטוב יכפר, ויפא לב המשפחות השבורות והאבלות, יחיש גאולתנו ויבנה בית מקדשנו.

יעקב א. לוסיגימן

מתגוללים על הר קדוש

יללות האמבולנסים ורכבי הבטחון החרידו בליל ל"ג בעומר את אזור הצפון, ונשמנו ביתר שאת בעיר הקדוש צפת, בה קבעתי את משכני לסוף השבוע החולף, לרגל שמחת החלאקה לבני יקירי. הלב פרפר מאימה עם כל הבוק נוסף של ה'צ'לקות' האדומות של רכבי ההצלה, והיו רבים כאלו, רבים מספור.

מבעד לחשכה העבובתה המכסה את העמק שבין צפת ומירון, צפינו באורות האדומים המטפסים במהירות במעלה הר מירון, ומנגד באלו היורדים ויוצאים ממירון לבתי החולים בצפון, כשהם מלאים בפצועים ובהרוגים רח"ל.

הדיווחים החלו לטפס באיטיות, השמועות הלכו ונעשו יותר ויותר קודרות, המספרים החלו לרעים, והלב ממאן להאמין.

ביום שישי אחריו שהתאמצנו לפנות מעט מן העצב שבלב להכניס במקומו שמחה של מצווה בתנועת החלאקה, החלו לזלוז גם שמותיים של ההרוגים והפצועים, בהם גם שמות מוכרים למרבה הצער. וכך, בקירוב הלב ובניחוח מקום, בעיר הקדוש צפת, בחצר בית מדרשו של כ"ק מרן אדמו"ר מלעלוב זיע"א, המשיפה אל הציון הקדוש, נזוו מחלפות ראשיהם של חתני שחנת החלאקה בעצמנו צנוט ולבכות שחורים.

ברגעים קשים אלו נזכרתי בווארט שהיה רגיל בפיו של הרבי זצ"ל בשם ה'יהודי הקדוש' מפרישיחא זיע"א, על הכתוב "משפטי ה'... צדקו יהודיו", שמידתו של מלך בשר ודם שהוא מעניש כל אדם לפי חטאו, ואינו מתחשב בסוביו ואוהביו הסובלים מאותו עונש.

אבל לא כן מידתו של הקב"ה, שאינו מביא את העונש על החייב, עד שכל אחד ואחד מהאזהבים ובני המשפחה וכל מי שייחוק או יצטער מאותו עונש, יהיו חייבים בכך, וזהו 'צדקו יחידיו', שהצדק נעשה עם כל המעורבים בדבר ואף לא לאחד מהם נגרם צער שלא התחייב בו גינן מעשיו.

והרי האירועים במירון בליל ל"ג בעומר ציערו כל יהודי באשר הוא. כולם הצטערו לשמע הבשורות הקשות, רבים מאוד נאלצו לשנות את התכנית ולא יכלו לנסוע למירון כאשר השתוקקו, רבים כבר על עם הדרך ונאלצו לשוב על עקבותיהם, רבים היו בהר מירון ונאלצו להתמודד עם הכאוס ששרר בהר.

ומי מברר בכלל על המשפחות השכולות! כל כך הרבה משפחות שספגו מכה מוחצת שלא תירפא לעד!

העניים דומעות רק מהמחשבה על הכמות הנוראה של היתומים שנתורר ללא אב!

הלב מתפלץ לנוח הידיעה שעשרות נשים שהפכו לאלמנות איבדו את כל עולמן באותו רגע קטסטרופלי שבו אירעה המפולת האנושית המחרדה.

אבו ואימהות ששכלו את בניהם באותו רגע נורא, רגע שלא ימוש מלבבם כל ימי חייהם.

ומה עם הפצועים שעדיין נלחמים על חיייהם? מה עם ההורים המבוהלים והמאוששים שמצאו את בניהם בריאים ושלמים, לא לפני שהיינו כל הלילה ללא הפסקה לטלפונים שלא היו זמינים בגלל קריסת קווי התקשורת באזור?

מה המשמעות של כל זה? שכל אחד ואחד מאתנו, ללא יוצא מן הכלל נידון בדין שמיים ויצא חייב לעבור את מנת הצער שבאה עליו.

האם לא הגיע הזמן שניטיב כל אחד פינמה, את תוך עמקי לבבו, וננסה לחשב את דרכינו ולחקור את מעשינו, עד שנוכל אולי להבין בשל מי ובשל מהל הסער הגדול הזה, כדי שלא יהיה הדם שנשפך על הר הקדוש, כדום שנשפך חלילה לשואו.

אסון מירון

בנימין ליפקין

ועתה מ"ה' אלוקיך שואל מעמך

45 נרות מרצדים, הרהורים נוגים ורגשות כואבים אחרי מותם הטראגי והבלתי נתפס של 45 הנספים באסון מירון

1. המחשבה הראשונה העולה לראש לאחר עיכול האסון הנורא היא תהייה: כיצד לא התרחשה עד כה הצרה הזו במקום הזה. מועטלים צרים, טופוגרפיה סוככה, עליות ומורדות, החלשות וקביעת עובדות שלא על בסיס רצינות, גחמות של מפקדי טח. רק בנס לא התרחשו עד כה במשך כל השנים אסונות בסדר גודל דומה. **אצבע אלוקים**.

2. תחושה אחת צורבת ואינה נונתנת מנוח: ביום המסואל יומא ההילולא דברי יוחאי, במקום הקדוש, מקום מנוחתו של התנא האלוקי רבי שמעון רב יוחאי, איך יכול היה להתרחש הפאנום הטליל של קשה ונרא במקום הזה. איפה.

3. לפתע פתאום הסתלים בל המאורעות: "כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק" – מקבלות משמעות נוראית, מצמררת, שקשה להעלותה על הדעת, קל וחומר! שלא לבטא אותה במילים כתובות, אויה.

4. ילדים רכים, תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא, נישאו בידי אבותיהם אל אתרא קדישא. כמה זמן הם חיכו ליום הזה. באיזו תחושת סיפוק הם שיטפו את חבריהם! ביום חמישי ניסע עם אבא למירון. איך הפך היום הזה של מילוי משאלות לבכם הכמוסה ליום של אבל ויגון. **נהפך לאבל חלומם**.

5. רגעים אחדים לפני התרחש האסון הם עמדו שם כולם בדבוקא אחת וקבילו על עצמם עול מלכות שמים, ברבנות ניחרים, בקריאה קולנית שנשמעה מקצה העולם ועד קצהו: "ה' הוא האלוקים, ה' הוא האלוקים." אהה ה' אלוקים.

6. השעות הרבות של חוסר הוודאות: התמונות האילמות שהופצו בכל דרך אפשרית עם פניהם הבוהקות של אברכי משי, בחורים מנגינתם, ילדים רכים, עם שמותיהם הולצד משהי: כל הידוע דבר על מקום המצאם מתבקש להתקשר בדחיפות. על לא מעטים מהם צוינה השעה האחרונה שבה הם טראו. אוי מי ישיב את הלמות הזה המאוואצם של כל אותם בני משפחה שענו בין תקוה לייאוש, בין נסיון להתעודד לבין הכרה במציאות הנוראה והלכתה ומתמשמת. **הרחמן הוא יצילנו מן השעות הרעות**. התמונות החושפות את הרגעים הנוראים שקדמו לנורא מכל שהולכות ונערמות על שולחן המערכת, משקפות את הרחש המחרדי שלפני הסערה הגדולה. ההידחקות הבלתי נתפסת של המון אדם לותר מעבר צר, זעקות העורה. זו החרדה בהתגלמותה. זו העדות הקשה ביותר על האסון שעמל להתרחח בעוד מעט קט. **גור דין**.

8. מתוך הכאוס הנורא, מתוך החידלון שהודעק מכל פינה, מדדיים להיווכח בבודדים שהאור הפציע לעברם מבעד לענני הערפל הסמיך. בתשייה בלתי נתפסת קפצו מעל ההמון, ילדנו מעבירים שונים ומילטו עצמם מן התופת. **חיהם היו להם לשלל**.

9. הערפיצ שחור יום שישי עברו העיניים אל הכתובת הנוראה. המכון לרפואה משפטית באבו בכיר. הם הגיעו לשם בזה אחר זה. בני משפחה הלומי רעם. לפני שעה קלה קיבלו את הבשרוה על הנרא מכל שאירע ליקדים, למשולש ליבם. ועתה הם נאלצים לעמוד מאחורי שני ברזל, שעות על גבי שעות מורטוט עצבים, בצפייה למפגש בלתי אמצעי עם המוות שעלה בחלונם. **עלה מוות**. בית הלינוצים שמגיד ידע ימים קשים ותקופות איומות. בשנה האחרונה, מאז פרוץ גניף הקורונה, ידע המקום הזה על נפשות העמלים בו על חסד של אמת, התמודדות קשה ובלתי פשוטה. ספק אם אי פעם ידע המקום הזה תכיפות כזו נוראה של שכול ושל מספד ביום אחד. בוו אחר זו יראו מבטא ביום שישי ההליוות. לכל הלוויה הוקצתה חצי שעה כלבד. ויהי **בנסות הארון**.

11. תיעוד שנשלח למערכת גורר פרץ בלתי נשלט של דמעות. בפתח בית ההליוות, בלב דבוקת אנשים שנדחקת, דיס מושלך ילדו רך, שהפך יתום בפתע פתאום, נושא קדיס "יתגדל ויתקשר שמהי רבא", אומר הילד וקולו מתנשא, וההמון משיב בשגאה מתייפחת. "אמן".

12. אחת היא התמונה הלוכדת את העין, צורבת את הלב ואינה נונתנת מנוח. תמונה ללא דמיוות, מדרגות ומורד שהתוויה עליהם עדות אילמת לטרagedיה. בקבוקים ורוקים, מבגועת שקיות, נעליים בלודגות. פעם, לפני לא הרבה זמן, התהלכו פה אנשים עולצים. חוגגים. דצים ורגשים. וכעת הם אינם. **שרידיים**.

13. רגע לאחר שכל חילי האסון נאספים לתוך מתחם מקורה אחד שעליו שלט של אחד מארגוני הצדקה והחסד, זכר למה שאמרו היה לדיות פה, אלמלא גרע המוות את השמחה בשרהורה. ליד הפתח ניצב רב המחוז הצפוני, הנושא קדיש יתום. קולו נשקף, מנסה שוב ושוב לגבור על הקדש. והמתנדבים בפנים התמומת משיבים כנגדו: "אמן".

14. הציבור נקרא להישמע להוראות הסדרנים והשוטרים. שלטים שוראים מכל עבר. וברגע אחד הופכים לאירוניים, פתטיים. שלא לומר מיותרים. **אותיות פורחות**.

15. זה קורה בכל שנה ושנה בהנץ השחר. או אז למשך כשעה ומחצה, מושבת קול המימד, הכלימורים מניחים את הליים כדי שלא להפריע את תפילת השח המנישאת מכל עבר בידי רבבות אלפי פיות עמך בית ישראל, המתעטרים בתפארת טליתותיהם. נאורים כול תפיליהם ופוצאים בתפילת הלוי השחר. בואת השנה נבו דקו השירה של שעות קודם לכן. עם היודע דבר האסון שבתו הנושפים והמומרים שמתרחם. **עת דמוע ולא עת רקוד**.

16. "אורך ין עניתו ותהי לי לישועה", זמרו ההמונים ברגעים הראשונים של התקדש ליל השלושה יום לעומר. מי יכול היה לפלל כי בחלוף שעות אחדות כל אותכתובים הללו תקבל משמעות חדשה. **אנא ה' השמעת נא**.

17. "מי לכם פה ומה לכם פה", אומר הגזמר המיורוי. וכולם מפצצים ומרקזים. והתשובה באת, מפציעה, ממקום בלתי צפוי בעולם. שיכנה קדושה קובצת את האספים הללו לפונדק קדוש זה ביום הנורא הזה. **דודי ירד לגנו ללקוט שושנים**.

18. אחד שמעני, שניים ממשפחה. השמות מתחילים לראות אור. אוי, נצבט הלב. הלא למשמע אוון דאבה נפשנו. אחד מן הבורה שמת, אמרו חז"ל, תדאג כל החבורה. והוא יתא דינם של בני החבורה אם שניים מהם מתו. אוי **נא לנו כי הושברנו**.

19. אבל חידי עשי לך. רבי יהודה רובין, אברך יקר איש חמודות, שייף עיני ושייף נפיק, שמן תורק שמנו. נבו של אחד מיוחד דמל חבריא, העורך האחראי של 'המבשר', ידיד נפשנו, בשר מבשרנו. רב אורוין ובר אבהן, רבי יום' טרף רובין הי", יבלחט"א. **אוי מה היה לנו**.

20. מספר מתווריים. רבי אלעזר מרדכי גולדברג, שנוות ביתו בתלחט"א אבן יקרה בבנייה האנושי של מערכת 'המבשר' רבות בשנים והוא עצמו נכד לאנשי יורשלים של מעלה, אברך משי על ימים, יקר שביקרים, הדרת פניו תעלה על יראתו הקודמת לחממתו. **אמן מקיר עזובק**.

21. בין ל"ג לבין חו, כיצד, שאלות את עצמך הבריות, נמשך לחוה את שאריות היום הזה. לשמחה מזו הו עושה. מידת הדין מתוולה. לא אנשי בשרוה אנו היום. לא עת מחול, מכימימם מוחל. **וגולו ברעדה**.

22. שלב הצטדקויות מתחיל ועמו באים הטיעונים

ח"כ הרב ישראל אייכלר

בקרובי אקדש

ביום הנשוג ל"ג בעומר במקום הקדוש בניון הרשב"י, שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחולנו". הלב שבור שותת דם בצער ויגון על פטירתם הטראגית של 45 הרוגי אסון מירון תשפ"א ועל סטורי הפצועים ושבריון של המשפחות השכולות.

אין מילים שיוכלו לתאר את הכאב הנורא של המשפחות האבלות ושל הפצועים. "ואנכי הסתר אסתור פני ביום ההוא", אמרו צדיקים שכפל המלה "הסתר אסתור", כי ההשגחה מסתתרת מאחורי החשיכה הגדולה. כעאמר במותם של בני אהרן דווקא ביום שמחת קבלת המשכן: "בקרובי אקדש ועל פני כל הינם אכבד". יהודים שמלו באהוצה ובאמונה זאת, בכל הדורות, בין בטוב ובין ברע. "ואפילו בהסתרה שבתוך ההסתרה בוודאי גם שם נמצא השם יתברך".

האסון הכלל ישראלי הוא עוברנו גם אסון משפחתי. האסון הזה בנו בפטירת גיסי החסיד בכל מעשיו הרב חנוך סלוד ז"ל מאשדוד.

כל הלילה חיפשנו אותו בתקוה למוואצו בבית חולים. אבל נגזרה הגזירה ולמחרת הודיעו לנו כי נספה במירון. ליוויתו אותו לקבורה באשדוד ממש לפני כניסת השבת.

יחד עם כל בית ישראל אני משתתף בצערם ויגונם של כל המשפחות האבלות ושל משפחת גיסי, האלמנה הצעירה, בניה בנותיה היתומים אחייני היקרים, שאיבדו את אביהם בהלם פתאומי ובחטף.

נתפלל לרפואת הפצועים, ולישועת ישראל "ובלע המוות לנצח ומחה ה' דמעא מעל כל פנים" אמן.

מאיר ברגר

רק את חיים

משקפים שבורים, כובעים מעוכים, נעלים מיותמות, ארנקים, שברי גולות ילדים ופרטיים אישיים ההגוללו באין מפריע על שביל המוות ושרטטו קווים ראשונים לדמותה של הטרגדיה הנוראית. שעה קלה קודם לכן הייתה להם הוות, שם, פנים, כתובת, עם תחולתן של דקות האימה הם הפכו לגלעד מצמזר. לעדות מזוויעה לאסון הארוזיו הגדול ביותר שידעה ישראל מאז הקומה.

שעה שלמה נותר ההר מיותם בעטיו של הנגיף. 5 שעות לאחר פתיחתו הוא שוב התרוקן בעטיו של הנגף. לחץ וצפיפות. רמיסה והימחצות. נחשול אנושי אדיר שיצר דבוקה קטלנית. צרחות אימתניות של 'אני לא נושם'. ושקט מקפיא דם שיישבר רק לקול ה'קדיש' הפצוע של הרב אנשיל פרידמן בבוקר יום שישי מחוץ למשאיות זק"א שהובילו את עשרות הנספים בדרכם למנוחת עולמים.

השמחה הפכה לתוגה. התמוורת כובתה. הכינורות נתלו. אין היום מי ששייר משיר ציון. כל רודפיה השיגוה, המוות מתדפק על החלונות. כל החלונות. ללא הבחנה בין נער לזקן, בין ליד למתגר. פרחי חמד שלא טעמו טעם חטא התחייבו בנפשם, עוללים רכים נופצו אל חגויו הטלע.

עשרות אלפים מתהלכים בהר ואינם יודעים את נפשם. התבהלה עדיין רשומה על פניהם. המח מסרב להפנים את גודל האסון. הלב מתקשה לעכל את עוצמת הטרודיה. מהר מאד מתחלף הללם העז בעצב וכאב. חלקם מתייפח בכיכי בלתי נשלט. חלקם מנסה לפלס דרכו החוצה והולצה מתימרות הששן.

למרגלות ההר ומחוצה לו בכל רחבי הארץ מאות אלפים מודאמים למורל יקירם. כמו אלפים אחרים גם אני מסתובב בחניון פרוד, כוסס ציפורניים מרוזב דאגה על קרובי המשפחה שנמצאים על ההר, באזור האסון, והאצבע לחצת על לחצן החייזן בפעם ה'66, '87, '89. כמו תמיד באוויר אסון, הקליטה הסולארית מהם הולאה. שעה וחצי שנדמות לנצח נצחים חולפות עד שהם משגרים את חיים.

לקראת השעה 2:30 אני שומע קולי לבבה מאחורי. עלם המחודת חסדי בשנות העשרה לחיו, שואל אותי האם אני מגיע לצפת. "אני צריך לבקר את אחי שנפצע באסון הנורא", הפטיר קבול סדוק.

היית שם, אני שואל אותו. "כן. ניצלתי בניסי ניסים", הוא משיב. "השבת אברך ברכת 'הגומל' בשם ומלכות, נרמסתי יחד עם אחי בין ההמונים. התעלפתי כמה פעמים. מחוסר חמנץ כנראה, כשהמונים שוכבים עלי. לאחר שכוחות ההצלה הגיעו – התאוששתי. חסדי שמים שאני כאן".

חלפי עוד כמה דקות ואברך חסדיי בגיל העמידה מספר קבול בזכים שאינו מצליח לאתר את חלק מבני משפחתו שהשתתפו בהדלקה בתולדות אהרן".

"רק את חיים אני מבקש. רק את חיים", הוא מתחנן בעמדה המשטרתית שמכוננת אותו למספרי החירום שהתפרסמו באותה שעה בכלל התקשורת.

פתאום שום דבר כבר לא נראה מובן מאליו. מודים אנחנו לך על חיינו המסורים בידיך. ומחה ה' דמעא מעל כל פנים.

מרדכי גולדמן

בְּמַעֲלוֹת קְדוֹשִׁים וְטְהוּרִים

בְּהִיטְבוֹ אֶת הַנֶּזֶר, יִקְטְרֶנָּה

עַרְבַּ שַׁבָּת קִדְּשׁ אֶמְרוּ אֶל הַכֹּהֲנִים

אֶמְרוּ לְאֶלְמֵנוֹת, אֶמְרוּ לְאִמְהוֹת וּלְאִבּוֹת

אֶמְרוּ לְשׂוֹאֲלִים וּלְתוֹהִים, לְצוֹעְקִים וּלְמְדַחֲקִים

לְשִׁמוֹת שֶׁל שִׁירַת עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם,

נּוֹפְלִים, קוֹרְסִים, שׂוֹאֲלִים נְשָׁם, גּוֹרְחִים, מְתֵאֲשָׁים.

וְהַשִּׁירָה בְּזַעֲקַת מוֹת נּוֹגַעַת, נֶאֱנַחַת, גּוֹשְׁעַת,

זָבַח נְעִרִים שֶׁל קִדְּשָׁה, אֶל פְּנֵי שׂוֹכְן מַעְרָה

מִי בְּהִנְיָקָה וּמִי בַּסִּקּוּלָה

הַכֵּיסִים מְגִלְלִים, מְתַרְסָקִים עַל הַקְּנִיִּם

מְבַקְשִׁים קוֹל חַיִּים, נֶאֱחָזִים בְּשֶׁאֵרֵי מַתִּים.

נְעַלְלִים, כְּפוֹת וּמִשְׁקַפְּיָם, זְרוּקִים, נְטוֹשִׁים

גִּלְעָד לְחַלְשֵׁים, לְגַנְפִּים

בְּנִים אֲבוֹדִים, מְמַרְרִים, וְאֵין דוֹרָשׁ

וְאֵלֶּכֶּי הַסֵּתֶר אֶסְתִּיר פְּנֵי בְיּוֹם הַהוּא

וְלָדִים וְאָבוֹת, בְּנֵי חֲמָד בְּשׁוֹרֹת

בְּגִדֵי שִׁירְאִין מְחֻלְלִים, וְהֵם עֲטוּפִים, נּוֹצְצִים

לְקָה דּוֹדֵי, לְקָה לְבָלֵי שׁוֹב

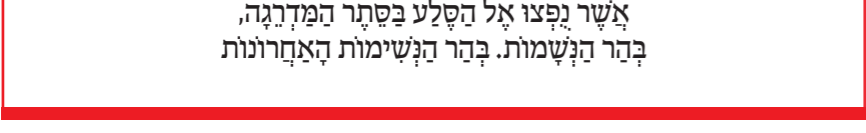
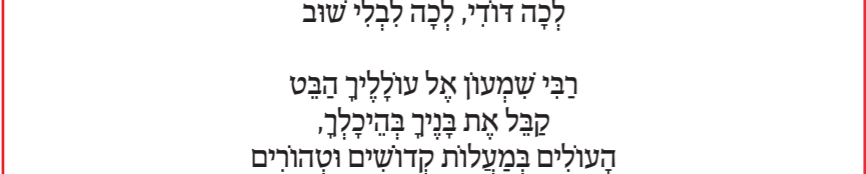
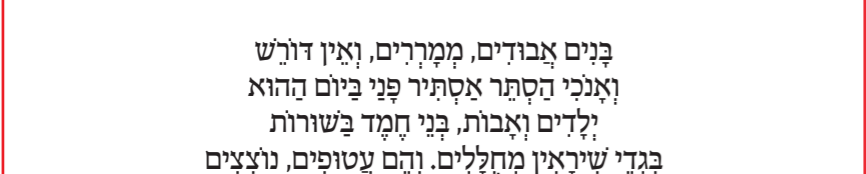
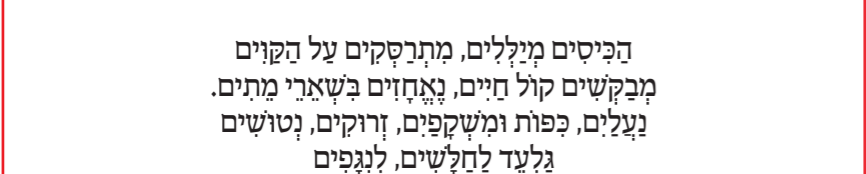
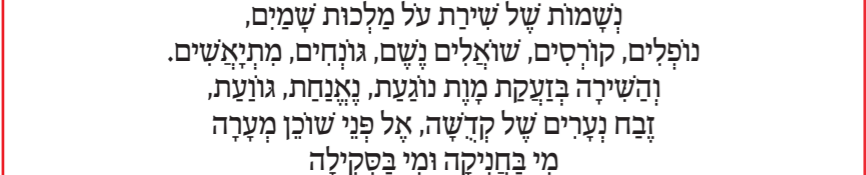
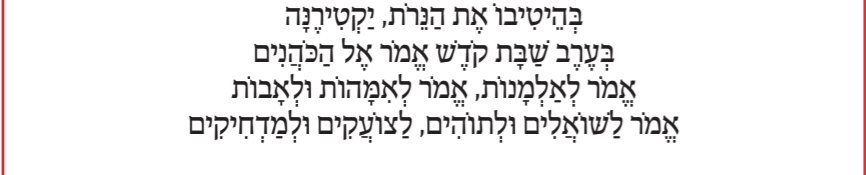
רְבִי שְׁמַעוּן אֶל עוֹלְלֵיךְ הַבֵּט

קַבֵּל אֶת בְּנֵיךְ בְּהִיבְלְךָ,

הַעוֹלִים בְּמַעֲלוֹת קְדוֹשִׁים וְטְהוּרִים

אֲשׁוּר נִפְצּוּ אֶל הַסִּקֵּל בַּסֵּתֶר הַמְדַקְגָּה,

בְּהַר הַנְּשִׁימוֹת. בְּהַר הַנְּשִׁימוֹת הַאֶהָרֹנוֹת

לרפואתם של הפצועים השוכבים

על עריש דודי במצבים שונים וזו

קורים לרחמי שמים מרובים.

מכבי שירותי בריאות פתחה

קו טלפוני במסגרתו עובדים

סוציאליים ופסיכיאטריים זמניים

לסיוע וייעוץ רגשי ונפשי לפונים.

הקו פועל בכוכבית 3555. גם המי

דברים הרפואיים של מכבי ביחולא

על עקרונות אסון גם ביום שישי

עד השעה 17:00 והם יתגברו

השבוע.

כמו כן ניתן לפנות למתאמי

קשרי הקהילה ברחבי הארץ שדי

מינים לכל סיוע ובקשה.

מיד עם קבלת ההודעה, מתא

מי קשרי הקהילה של מכבי במחוז

הצפון הגיעו לבלתי החולים רמב"ם,

נחריה, וזו ועוד כמו כן צוותים רב

תחומיים של מכבי, כולל רופאים,

ע"סיות ופסיכולוגים, היו בתחנת

הרכבת של כרמיאל, והציעו סיוע

לב של הנספים שלא הצליחו

להביאם לקבורה לפני שבת, ושבו

להמתין לנסיעה הביתה.

ליום בצפון ולבני משפחותיהם

הדואגים והתורידים בשעות קשות

אלו.

בחות כך, הציבור נקרא להי

משיד ולשאת תפילות נרגשות

נה. כן נערכו מנייני תהילים רבים לרפואתם השלימה של הפצועים שחלקם נמצאים במצב קשה. גם אמש במוצאי שבת קורש, נמשכו וערכו הלוויות קורעות השבת, ואכן חלק מהם כבר הובאו לקבורה שעות לפני בני חשב השבת. מחוות קוריעי לב נראו מראות קשים של בני משפחה מכורים וידידים שמתקשים להכיל את מה שמתרחש.

שלב בני המשפחות השבורות ומכי ביופיו והדרו, מאות מיומים של אנשים פרטיים וארגונים ציברו חלקים נמצאים במצב קשה. חת הנפגעים בעריכת ההלוויות לפני שבת ובמוצאי שבת, בעוורה השבת האחרון, מתוך תחושה שהם קרבנות ציבור שעלו בסערה השמימה בעונות הדור.

המיוני בית ישראל נכנסו לשי בת מתוך תחושה קשה ואיומה, אך במאמצים מרובים להסכי דעתם ככל שניתן מהכאב הנורא בעק קדושת השבת. בבתי מדרש בקב אחר ואחר השמיניו הרבנים דברי התעוררות לחשובה ותיקון המעשים לצד דברי חיזוק ואמרו

«‏ המשך מעמ' ראשון

בות זאת שקווי הטלפון בכל אזור מירון והגליל קרוט, דאגה רבה

שררה באלפי בתים בישראל. בני

משפחה אלפים ניסו לתפוס את

יקיריהם שהיו באותה שעה בהר

והא הצליחו ליצור איתם קשר.

הדבר יצר בלב רוב וחרדה, שרק

גברה וכמספר ההרוגים עלה כל

העת.

כבר בשלב זה התגלה גם, ישראל בערבות ורחוקה.

ארגוני חסד לצד אנשים פרטיים,

עשו הלב בכדי לסייע זה לזה בא'

מצעות מיומים שונים בכדי לאתר

הורים או ילדים ובני משפחה

אחרים שלפי הידיעות השונות

היו אמורים להיות בקרבת מקום

האירוע. ואכן ככל שהשעות נקפו

התברר כי רובם נמצאים במצב

טוב, ואינם יכולים ליצור קשר

בעקבות קריסת מערכות הטלפון.

אולם לדבריו לב התברר

גם כי לפחות 150 יהודים שבאו

מכל רחבי הארץ ואף מהעולם

להשתתף בהילולא במירון, נפגעו

במצבים שונים, ולמרבית העווע

כארבעים וחמש מהם נספו באסון

הכבד והנורא.

באתרא קדישא מירון בחצר

הרשב"י ובכל המקומות סביב,

